

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ
ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΓΕΩΠΟΝΩΝ

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΦΥΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

**ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΗΠΟΥ ΣΤΙΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΕΣ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΤΕΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΗΔΩΝΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΤΣΕΠΙΔΟΥ ΑΘΗΝΑΣ

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Γ. ΤΑΣΙΟΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΑΤΕΙΘ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2018

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ
ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΓΕΩΠΟΝΩΝ

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΦΥΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΗΠΟΥ ΣΤΙΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΕΣ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΤΕΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΑΗΔΩΝΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΤΣΕΠΙΔΟΥ ΑΘΗΝΑΣ

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Γ. ΤΑΣΙΟΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΑΤΕΙΘ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2018

**ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΗΠΟΥ ΣΤΙΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΕΣ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΤΕΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

ΑΗΔΩΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ

ΤΣΕΠΙΔΟΥ ΑΘΗΝΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΓΕΩΠΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ
ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΩΝ ΓΕΩΠΟΝΩΝ

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΦΥΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΑΦΙΕΡΩΣΕΙΣ

Την πτυχιακή μας εργασία την αφιερώνουμε στον παππού μου Ευστάθιο
Τσεπίδη και στη θεία μου Κατερίνα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Η παρούσα εργασία εκπονήθηκε στο αγρόκτημα των εργαστηριακών εγκαταστάσεων του ΑΤΕΙ Θεσσαλονίκης υπό την επίβλεψη του κύριου Βασιλείου Γ. Τάσιου την χρονική περίοδο 1 Οκτωβρίου έως 5 Μαΐου.

Οφείλουμε να πούμε ένα μεγάλο ευχαριστώ στον καθηγητή μας κύριον Βασίλειον Γ. Τάσιον ο οποίος μου έδωσε τη δυνατότητα να κάνουμε την πτυχιακή μας μαζί του και μας βοήθησε για την επιτυχή της ολοκλήρωση.

Επίσης, τον κύριον Οσμαντζικίδη Ιορδάνη, την Χρυσάνθη Τσιπίνια και όλους τους φίλους-συμφοιτητές που βοήθησαν στην πτυχιακή μας διατριβή.

Θεσσαλονίκη, Δεκέμβριος 2018.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στην παρούσα εργασία περιγράφεται ο τρόπος εγκατάστασης χλοοτάπητα στις εργαστηριακές εγκαταστάσεις του ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΟΥ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ και του σχεδιασμού και διακόσμησης του παρεχόμενου χώρου. Αρχικά, θα ξεκινήσουμε με μια ιστορική αναδρομή στην αρχιτεκτονική εξωτερικού τοπίου και το πως πραγματοποιείται για να ολοκληρώσουμε τις ιδέες που θέλουμε να εντάξουμε. Στη συνέχεια, θα παρουσιάσουμε το πρακτικό κομμάτι της εργασίας, δηλαδή τα στάδια και τα βήματα που ακολουθήσαμε για να φτάσουμε στο τελικό αποτέλεσμα. Επιπλέον, πρέπει να αναφερθεί πως στόχος της εργασίας είναι να χρησιμοποιηθούν αντικείμενα που να διατηρούνται και να μην έχουν και ιδιαίτερο κόστος. Τέλος, θα υπάρχουν αναλυτικά σχέδια του τόπου που εργαστήκαμε, όπως και επιπλέον και τα δένδρα και φυτά που προϋπήρχαν αλλά και όσα προστέθηκαν.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΤΟΠΙΟΥ.....	1
1.1 ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΟΠΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ.....	1
1.1.1 ΚΗΠΟΙ ΙΣΠΑΝΙΑΣ	4
1.1.2 ΚΗΠΟΙ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ.....	5
1.1.3 ΚΗΠΟΙ ΑΓΓΛΙΑΣ.....	6
1.1.4 ΚΗΠΟΙ ΓΑΛΛΙΑΣ.....	7
1.2 ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΟΠΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΣΙΑ.....	9
1.2.1 ΚΗΠΟΙ ΙΑΠΩΝΙΑΣ.....	12
1.2.2 ΚΗΠΟΙ ΙΝΔΙΑΣ.....	12
1.2.3 ΚΗΠΟΙ ΡΩΣΙΑΣ.....	13
1.3 ΑΠΟ ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΞΕΚΙΝΗΣΕ Η ΚΗΠΟΤΕΧΝΙΑ.....	14
1.3.1 Η ΚΗΠΟΤΕΧΝΙΑ ΤΟΝ 18 ^ο -20 ^ο ΑΙΩΝΑ.....	14

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΤΟΠΙΟΥ.....	17
2.1 ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΟΠΙΟΥ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ.....	17
2.2 ΟΡΙΣΜΟΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΤΟΠΙΟΥ.....	17
2.3 ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΟΣ ΤΟΠΙΟΥ.....	19
2.4 ΜΕΤΑΒΛΗΤΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΕΝΟΣ ΤΟΠΙΟΥ.....	19
2.5 ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΤΟΠΙΟΥ.....	20

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΟΠΙΟΥ: ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ.....	21
3.1 ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΧΡΩΜΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ.....	21
3.2 ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΩΜΑΤΟΣ.....	21
3.3 Η ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ.....	22

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΣΗΜΕΙΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣ.....	23
4.1 ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΥΝΤΕΤΑΓΜΕΝΕΣ.....	23
4.2 ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ.....	26
4.3 ΕΔΑΦΟΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑ.....	27

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΧΛΟΟΤΑΠΗΤΑ.....	28
5.1 ΣΠΟΡΟΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ.....	28
5.2 ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ.....	28
5.3 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ.....	32
5.3.1 ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ.....	35
5.3.2 ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΕΣ ΦΑΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ.....	35
5.3.3 ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ.....	36
5.4 ΚΟΠΗ ΧΛΟΟΤΑΠΗΤΑ.....	39

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΝΟΣ ΚΗΠΟΥ.....	42
6.1 ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΕΝΟΣ ΚΗΠΟΥ.....	42
6.2 ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΕΝΟΣ ΚΗΠΟΥ.....	42
6.2.1 ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΚΗΠΟΥ.....	42
6.2.2 ΕΠΙΠΛΑ ΚΗΠΟΥ.....	43
6.3 ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΕΝΟΣ ΚΗΠΟΥ.....	43
6.4 ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΕΝΟΣ ΚΗΠΟΥ.....	47

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7^ο

ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΙΔΕΕΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗΣ ΤΟΥ.....	48
7.1 ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΕΠΙΠΛΩΝ-ΦΥΤΩΝ	48
7.2 ΣΚΟΠΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ.....	51
7.3 ΕΡΓΑΛΕΙΑ.....	51

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8^ο

ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΤΩΝ ΔΕΔΡΩΝ – ΘΑΜΝΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΡΡΙΧΩΜΕΝΩΝ.....	54
8.1 ΚΛΑΔΕΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΣΧΗΜΑΤΩΝ.....	54
8.2 ΕΡΓΑΛΕΙΑ.....	61

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9^ο

ΒΡΑΧΟΚΗΠΟΣ.....	63
9.1 ΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΑΥΤΟΥ.....	63
9.2 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝΟΣ ΒΡΑΧΟΚΗΠΟΥ.....	65
9.2.1 ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ.....	65
9.2.2 ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΒΡΑΧΟΚΗΠΩΝ.....	68
9.3 ΔΕΝΔΡΑ ΚΑΙ ΦΥΤΑ ΤΩΝ ΒΡΑΧΟΚΗΠΟΥΣ.....	70

9.4 ΕΡΓΑΛΕΙΑ.....	74
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10 ^ο	
ΦΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ.....	76
10.1 ΦΥΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΥΠΗΡΧΑΝ.....	76
10.1.1 ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΘΕ ΦΥΤΟΥ.....	77
10.2 ΦΥΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΣΤΕΘΗΚΑΝ.....	92
10.2.1 ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΦΥΤΩΝ.....	94
10.2.2 ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΘΕ ΦΥΤΟΥ.....	97
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11 ^ο	
ΤΕΛΙΚΟ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ.....	102
11.1 ΦΥΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΑ ΤΕΛΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ.....	102
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	104
ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ.....	104
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	105

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΑΗΔΩΝΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ: Α.Θ.

ΤΣΕΠΙΔΟΥ ΑΘΗΝΑ: Τ.Α.

Δορυφορική Προσέγγιση του ΑΤΕΙ Θεσσαλονίκης

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΤΟΠΙΟΥ

1.1 ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Οι επτά λόφοι της Ρώμης (750 π.Χ. – 300 μ.Χ.)

Εικ.1 Οι επτά λόφοι της Ρώμης
(Πηγή Διαδίκτυο)

Κατά τα τέλη της ελληνικής ομηρικής εποχής, όπου η Ρώμη αποτελούσε ένα μικρό βαρβαρικό χωριό, χωρίς καμία ιδιαίτερη σημασία, κατά το 230 π.Χ. έχοντας επιρροές από τον πολιτισμό των Ετρούσκων αποτελούταν από ένα σύνολο χωριών κτισμένων σε λόφους στο νότιο κομμάτι του ποταμού Τίβερη. Μετά τους πολέμους του 3^{ου} π.Χ. αιώνα όπου επέτρεψαν στους Ρωμαίους να καταλάβουν ελληνικές αποικίες της Ιταλίας και στη συνέχεια κατέλαβαν την Καρχηδόνα και βασιζοντας την οικονομία και την πολιτική που θα χαρακτήριζε την Μεσόγειο ως “Mare nostrum”, δηλαδή η θάλασσα μας. Η γνωστή Ρωμαϊκή ειρήνη βασιζόταν σε ένα

κατακτητικό διακυβερνητικό σύστημα περιοχών, που ερείπια τους σώζονται σήμερα στην Ιταλία, Γαλλία, Βρετανία, Ισπανία, Μικρά Ασία και βόρεια Αφρική. Στις χώρες αυτές, υπάρχουν πόλεις όπου φαίνεται φανερά το πολεοδομικό σύστημα των κάθετων και οριζόντιων οικοδομικών τετραγώνων, το οποίο χαρακτήριζε το ρωμαϊκό σχεδιασμό των πόλεων.(Βλ. Εικ.1) Στη πόλη της Πομπηίας μπορεί να παρατηρηθεί καλύτερα η Ρωμαϊκή Αρχιτεκτονική τοπίου, τα ερείπια της οποίας σώζονται μέχρι

και σήμερα σε καλή κατάσταση. Οι επιρροές της είναι από ελληνικό αλλά και από ρωμαϊκό πολιτισμό και μπορεί να χαρακτηριστεί σαν ένα τυπικό παράδειγμα μιας μικρής ρωμαϊκής

πόλης κατά την περίοδο του 100 π.Χ. έως το 100 μ.Χ. (Βλ.Εικ.2)

Ο κεντρικότερος από τους 7 λόφους της Ρώμης είναι ο Παλάτινος Λόφος και ταυτόχρονα το αρχαιότερο μέρος της πόλης, καθώς στοιχεία από αρχαιολογικές ανασκαφές αποδεικνύουν ότι ο λόφος κατοικήθηκε ήδη από τον 10 αιώνα π.Χ.

Ένα τυπικό σπίτι της Πομπηίας παρουσιάζεται σαν πιο οργανωμένο και λειτουργικό από το αντίστοιχο ελληνικό, γιατί οι χώροι (εσωτερικοί και εξωτερικοί) συνδέονται μεταξύ τους με εξαιρετικά επιτυχημένο τρόπο. Στην πιο απλή κατασκευή του αυτό επιτυγχάνεται με μια συνέχεια χώρων σε ευθεία γραμμή όρασης, από την εξώπορτα έως το πρώτο δωμάτιο και κατόπιν δια μέσου ενός περάσματος σε ένα περιστύλιο με κήπο και περιφερειακούς διαδρόμους που στηρίζονταν σε κολόνες και ήταν σκεπαστοί. Σε μια πιο πολύπλοκη κατασκευή, όπως το σπίτι των Βέττι στην Πομπηία, όπου και το πρώτο

δωμάτιο ήταν ανοιχτό, η μετάβαση από τους ανοιχτούς στους κλειστούς χώρους πρέπει να ήταν ακόμη πιο εύκολη και αποτελεσματική. Κύριο χαρακτηριστικό των σπιτιών της Πομπηίας ήταν ότι είχαν ελάχιστα ή και καθόλου παράθυρα προς τα έξω, δίνοντας έτσι τη γενική εντύπωση του προς τα μέσα προσανατολισμού με τη δημιουργία μιας πόλης όπου το κάθε σπίτι αποτελούσε ένα μικρό, δικό του κόσμο.

Από τοιχογραφίες αποκαλύπτεται πως τα περιστύλια ήταν όλα με προσοχή φυτεμένα, αλλά χωρίς να είναι υπερβολικά φορτωμένα με φυτά.

Η ιστορία της Αρχιτεκτονικής του Τοπίου στη Ρώμη φαίνεται καθαρά από το ρωμαϊκό Φόρουμ, που βρισκόταν σε μια

κοιλιάδα μεταξύ τριών λόφων της πόλης. Τα πρώτα κτίρια της ρωμαϊκής Αγοράς κτίστηκαν τον 6^ο π.Χ. αιώνα, ενώ τον 5^ο π.Χ. αιώνα οι ναοί του Κρόνου και του Κάστορα, που ερείπια τους σώζονται μέχρι σήμερα.

Από την εποχή αυτή αρχίζει να φαίνεται η τεχνική και επιστημονική οργάνωση του χώρου

Εικ.2 Παλάτινος Λόφος – Ρώμη (Πηγή Διαδίκτυο)

που πέτυχαν οι Ρωμαίοι στην ανέγερση των δημόσιων κτιρίων. Οι συνεχόμενες κιονοστοιχίες των Βασιλικών, η ανύψωση τους από τα άλλα κτίρια και η τοποθέτησή τους ως συνόρων του χώρου, δείχνουν μια τάση των ανθρώπων της εποχής να δημιουργήσουν. Εκτός από τα μεγαλόπρεπα παλάτια, υπάρχει μια λειτουργική ενότητα χώρων, που φτάνει σε αποτελεσματικότητα τα σημερινά σχέδια των πολεοδόμων και αρχιτεκτόνων τοπίου.

Οι βασικές αρχές που διέπουν την Αρχιτεκτονική του Τοπίου: Η ευθεία γραμμή ως κεντρικός άξονας που οδηγεί το μάτι μέσα και κάτω από τις μεγαλοπρεπείς αψίδες, τα ημικύκλια που περικλείουν ή κρύβουν στοιχεία, οι σκιές που επιτυγχάνονται με κιονοστοιχίες και υπόστεγα, η ενσωμάτωση μεμονωμένων χώρων στη γενικότερη ενότητα και κυρίως, αυτό που εντυπωσιάζει περισσότερο τον επισκέπτη, η εναλλαγή μικρών και μεγάλων χώρων, φωτισμένων και σκιερών, με σκεπή άλλοτε τον ουρανό και άλλοτε κάποιον διάδρομο κιονοστοιχίας, που δίνει ένα αίσθημα ζωής και πνοής στα αρχαία ερείπια, ακόμη και σήμερα.

Η δημιουργία και συντήρηση των ρωμαϊκών κήπων στηριζόταν στην εργασία των σκλάβων.

Για κάθε εργασία υπήρχε κάποιος ειδικός, δηλαδή ειδικοί εργάτες για το κλάδεμα των δένδρων και των θάμνων, αμπελουργοί και τεχνικοί υπεύθυνοι για τα σιντριβάνια, τις πισίνες και τις κρήνες. Υπήρχαν τα πρώτα θερμοκήπια, που ξεκίνησαν στην αρχή σαν λάκκοι και κατέληξαν σε κανονικά κτίρια με οροφές από ορυκτό τάλκη ή μαρμαρυγία. Η θερμότητα του θερμοκηπίου προερχόταν από φωτιές που ανάβονταν στο πλάι. Μέσα σε αυτά αναπτύσσονταν τριαντάφυλλα, κρίνοι και κλήματα. Ο Πλίνιος κατέγραψε 12 διαφορετικά είδη τριαντάφυλλων που καλλιεργούνταν στην Ιταλία και 19 είδη ανθών κατάλληλων για διακόσμηση σπιτιών και ναών. Η διακόσμηση με άνθη γνώρισε μεγάλη διάδοση, ίσως γιατί η ρωμαϊκή μυθολογία όριζε και ένα φυτό για κάθε θεά.

Η χλιδή που συνόδευε ρωμαϊκή αυτοκρατορία στα τελευταία χρόνια πριν την πτώση της, είχε ως αποτέλεσμα το σχετικό εκχυδαϊσμό των κήπων. Οι βάρβαροι που κατέλαβαν τελικά την αυτοκρατορία, κατέστρεψαν αρκετά δημιουργήματα τέχνης και επιστήμης, αλλά σεβάστηκαν άλλα τόσα. Από αυτό γίνεται σήμερα κατορθωτό να αντληθούν πληροφορίες για την κηποτεχνία των Ρωμαίων και για τις γενικές αρχές της Αρχιτεκτονικής του Τοπίου, που σημάδεψαν ολόκληρη την εποχή.

Μεσαίωνας (500 μ.Χ. – 1300 μ.Χ.)

Ο Μεσαίωνας αποτέλεσε εποχή θρησκευτικής αφοσίωσης, μυστικισμού, ενστίκτου κ.α. και τότε δημιουργήθηκε στον άνθρωπο κάποια αγάπη για τις ποικίλες μορφές της φύσης. Οι τάσεις αυτές ίσχυσαν και για τον τομέα της Αρχιτεκτονικής του Τοπίου. Αργότερα, κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου ο άνθρωπος άρχισε να αποκτά ένα αίσθημα φόβου προς τα στοιχεία της φύσης εξαιτίας της δυσπιστίας του προς τον συνάνθρωπο, οπότε άρχισε να περιορίζει τους εξωτερικούς του χώρους σε σχέση με το κοινωνικό σύνολο δημιουργώντας περιφράξεις και διαχωρίσματα.

Στα τέλη του Μεσαίωνα, αρχίζουν να δημιουργούνται οι πρώτοι κήποι για επίδειξη και απόλαυση στην Αγγλία ειδικότερα. Οι κήποι αυτοί αποτελούνταν από παρτέρια απλών γεωμετρικών σχημάτων και περιποιημένες μπορντούρες. Η « πλατεία της πόλης» αποτελεί την κυριότερη προσφορά του Μεσαίωνα στην Αρχιτεκτονική του Τοπίου. Παρόμοιοι τέτοιοι αστικοί χώροι που αποτελούν τα πιο γοητευτικά και τυπικά δείγματα υπάρχουν σε μικρές αλλά και μεγάλες πόλεις, όπως η πλατεία Αγίου Μάρκου στην Βενετία, η Πιάτσα ντέλα Σινιόρα στην Φλωρεντία και η Πιάτσα ντέλ Κάμπο στην Σιένα.

Με βάση τωρινά κριτήρια της Αρχιτεκτονικής του Τοπίου, οι εξωτερικοί χώροι παρατηρείται να έχουν προσανατολισμό προς τα «μέσα», αυθόρμητοι, απλοϊκοί και χωρίς συνειδητή σχεδίαση.

1.1.1 ΚΗΠΟΙ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

Κήποι Κάμπο ντέλ Μόρο

Εάν μεταφράσουμε το όνομα του κήπου σημαίνει «στρατόπεδο του Μαυριτανού» διότι ο μουσουλμάνος ηγέτης Αλί μπεν Γιουσούφ είχε στρατεύσει το 1109 σε αυτό το σημείο στην προσπάθεια ανακατάληψης της Μαδρίτης. Επί Φιλίππου Δ΄ πραγματοποιήθηκαν κάποιες βελτιώσεις, όπως σιντριβάνια και διάφορα φυτά, αλλά ο χώρος παρέμενε παραμελημένος. Παράλληλα με την κατασκευή του παλατιού έγιναν κάποιες εργασίες και στους εξωτερικούς χώρους του ανακτόρου αλλά δεν τελειοποιήθηκαν μέχρι τη βασιλεία της Ισαβέλλας Β΄. Σε ρομαντικό ρυθμό σχεδιάστηκε το πάρκο, δηλαδή υπήρχαν καμπύλα μονοπάτια και σιντριβάνια. (Βλ.Εικ.3).

Εικ.3 Κήποι Κάμπο ντέλ Μόρο (Πηγή Διαδίκτυο)

Κήποι του Σαμπατίνι

Το σημείο που βρίσκονται αυτοί οι κήποι είναι στην βόρειο πλευρά του ανακτόρου και φτάνουν μέχρι το κάγιο δε Μπαιλέν και την κουέστα δε Σαν Βιθέντε. Οι κήποι έχουν συμμετρικό γαλλικό σχεδιασμό και οι εργασίες ξεκίνησαν το 1933, κατά τη ρεπουμπλικανική κυβέρνηση. Σχεδιάστηκαν από τον Φερνάνδο Γκαρθία Μερκαδάλ, αλλά έχουν πάρει το όνομα τους από τον Φραντσέσκο Σαμπατίνι που είχε σχεδιάσει παλαιότερα στο ίδιο σημείο τους βασιλικούς στάβλους. Μέσα στον κήπο υπάρχει μια μεγάλη ορθογώνια λίμνη που περιτριγυρίζεται από τέσσερα σιντριβάνια και αγάλματα Ισπανών βασιλιάδων που αρχικά σκόπευαν να στεφθούν στο ανάκτορο. (Βλ.Εικ.4)

Εικ.4 Ορθογώνια λίμνη στους Κήπους Σαμπατίνι (Πηγή Διαδίκτυο)

Πάρκο Μπουέν Ρετίρο

Ένα από τα μεγαλύτερα πάρκα της Μαδρίτης που κάποτε άνηκε στην ισπανική νομαρχία μέχρι το τέλος του 19^{ου} αιώνα, όπου μετά έγινε δημόσιο πάρκο. Μέσα στο πάρκο υπάρχουν όμορφα αγάλματα και μνημεία, εκθέσεις έργων τέχνης και μια λίμνη. (Βλ. Εικ.5)

Εικ.5 Πάρκο Μπουέν Ρετίρο (Πηγή Διαδίκτυο)

1.1.2 ΚΗΠΟΙ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

Κήποι Κέουκενχοφ - Keukenhof Gardens

Είναι γνωστοί και ως «Κήπος της Ευρώπης», ο οποίος περιλαμβάνει πάνω από 7 εκατομμύρια λουλούδια και με περισσότερα από 800 είδη τουλίπας σε μια τεράστια έκταση 79 στρεμμάτων. Τα λουλούδια που περιέχει είναι νάρκισσοι, υάκινθοι και τουλίπες. (Βλ. Εικ.6)

Εικ.6 Κήποι Keukenhof Gardens (Πηγή Διαδίκτυο)

Vondelpark

Αποτελεί δημόσιο πάρκο 47 στρεμμάτων στο Άμστερνταμ της Ολλανδίας, το άνοιγμα του πάρκου έγινε το 1865. Στο πάρκο υπάρχει υπαίθριο θέατρο και παιδική χαρά. (Βλ.Εικ.7)

Εικ.7 Ένα μέρος του πάρκου – Vondelpark (Πηγή Διαδίκτυο)

1.1.3 ΚΗΠΟΙ ΑΓΓΛΙΑΣ

Kew Gardens- Βασιλικοί Βοτανικοί Κήποι

Είναι βοτανικός κήπος 330 στρεμμάτων στο νοτιοδυτικό Λονδίνο όπου στεγάζονται οι «μεγαλύτερες και ποικίλες βοτανικές και μυκολογικές συλλογές στον κόσμο». Ιδρύθηκε το 1840 και οι συλλογές περιλαμβάνουν περισσότερα από 30.000 διαφορετικά είδη φυτών. Μέσα ο κήπος περιέχει μια ειδική κατασκευή σε απόσταση 200 μέτρα πάνω από το έδαφος το λεγόμενο «πεζοδρόμιο Treetop», η διάβαση του Sackler γέφυρα από γρανίτη και χαλκό που διασχίζει τη λίμνη, Δοχείο κομποστοποίησης και πολλά θερμοκήπια που το καθένα έχει το δικό του όνομα ανάλογα με το που ανήκει. (Βλ.Εικ.8)

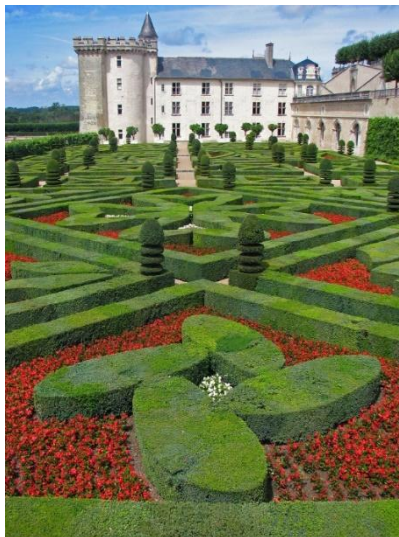

Εικ.8 Ένα θερμοκήπια του πάρκου- Kew Gardens (Πηγή Διαδίκτυο)

1.1.4 ΚΗΠΟΙ ΓΑΛΛΙΑΣ

Château de Villandry

Είναι ένα μεγάλο εξοχικό σπίτι που βρίσκεται στο Villandry όπου περιέχει ιδιαίτερα όμορφους κήπους. Αποτελεί κήπος αναγέννησης, οι ποίοι περιέχουν νερό, διακοσμητικούς κήπους με λουλούδια και κήπους με λαχανικά. Επιπλέον είναι διαμορφωμένοι σε επίσημα σχέδια που δημιουργούνται με φράχτες χαμηλού κουτιού. (Βλ.Εικ.9)

Εικ.9 Château de Villandry (Πηγή Διαδίκτυο)

Κήποι Βερσαλλιών

Το ανάκτορο είναι γνωστό για τους τεράστιους κήπους του μαζί με πολλά σιντριβάνια. Αποτελεί έναν από τους μεγαλύτερους κήπους της Ευρώπης με συνολική έκταση 800 στρέμματα. Το φυτικό υλικό που υπάρχει είναι έργο του βασιλικού κηπουρού Αντρέ Λε Νορτ. (Βλ. Εικ.10)

Εικ.10 Τμήμα του κήπου(Πηγή Διαδίκτυο)

Στα αγάλματα είναι αποτυπωμένη η ελληνική μυθολογία. Ο συνολικός κήπος απλώνεται σε τρία επίπεδα πίσω από το παλάτι.

1.2 ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΟΠΙΟΥ ΣΤΗΝ ΑΣΙΑ

Στη μεσαιωνική εποχή έγινε η τοποθέτηση της ανάλυσης των κινέζικων κήπων, χωρίς αυτό να σημαίνει πως τότε εμφανίστηκε και αναπτύχθηκε η Αρχιτεκτονική Τοπίου στην Κίνα. Η ίδρυση της φαρμακευτικής βοτανικής έγινε από τον αυτοκράτορα Χουάνγκ-τι το 2.500 π..Χ.. Η κηποτεχνία πρωτοεμφανίστηκε με την κατασκευή πάρκων κυνηγιού, που ήταν μεγάλα σε έκταση. Με την δυναστεία Γουάν και Μινγκ που άρχισε το 1368 μέχρι το 1644, ήρθε και η κινέζικη Αρχιτεκτονική Τοπίου στο υψηλότερο σημείο απόδοσης. Στην Κίνα αναπτύχθηκαν πολλές θρησκείες, οι οποίες επηρέασαν όλες τις τέχνες αλλά και την τέχνη της Παρκοτεχνίας. Για παράδειγμα ο Βουδισμός έδειχνε μεγάλη λατρεία προς το φυσικό τοπίο δημιουργώντας έναν δικό του ρυθμό, ο οποίος κυριάρχησε πάνω στην κινέζικη Αρχιτεκτονική Τοπίου. Την λατρεία προς την φύση επιτρεπόταν να δείχνουν μόνο οι άνδρες σε μέρη της υπαίθρου απομακρυσμένα και κρυφά και απαγορευμένα για τις γυναίκες. Ταυτόχρονα όμως, η αγάπη προς τις γυναίκες έκανε τους Κινέζους να δημιουργήσουν κήπους μέσα στα σπίτια για την ψυχαγωγία των γυναικών, οι οποίες έμεναν κλεισμένες. Ο αυτοκράτορας Γκένζο με άνθη λωτού σκέπασε τα μονοπάτια του κήπου, έτσι ώστε τα πόδια της αγαπημένης του να μην αγγίζουν ποτέ την γη. Κάθε άνθος είχε τη μυστική του σημασία, το άνθος της ροδακινιάς συμβόλιζε την άνοιξη, ο λωτός το καλοκαίρι, το χρυσάνθεμο το φθινόπωρο και ο νάρκισσος τον χειμώνα. Το άνθος της δαμασκηνιάς συμβόλιζε την ομορφιά και του μπαμπού τη μακροζωία, ενώ καλλιεργούνται ακόμη ορχιδέες, κερασσιές, μανόλιες, γαρδένιες και παπαρούνες.

Ο Βενετός εξερευνητής Μάρκο Πόλο, που ταξίδεψε στην Κίνα από 1272- 1293, περιγράφει τα πάρκα του αυτοκράτορα που ήταν γεμάτα με ελάφια και το ανάκτορο είχε διπλά τείχη, ζωολογικό κήπο και γέφυρες πάνω από τεχνητές λίμνες. Το πιο εντυπωσιακό ήταν όμως ο «Πράσινος Λόφος», ήταν ένα τεχνητό βουνό του οποίου το έδαφος προήλθε από την εκσκαφή μιας εξίσου τεράστιας λίμνης. Κανένας κινέζικος κήπος δεν δημιουργήθηκε χωρίς να έχει λόφους και νερό. Η τάση για την κατασκευή τεχνητών λόφων χρονολογείται από την δυναστεία των Χάν.

Ένας ευγενής όταν δημιουργούσε τον κήπο του, έδινε ιδιαίτερη προσοχή στον τρόπο της αναπαράστασης των φυσικών ποταμιών με τους βράχους και τα φυτά τους, γιατί κρινόταν γι' αυτές τις ικανότητες του. Η απομίμηση του φυσικού τοπίου στον κήπο-μινιατούρα γινόταν με την μεταφορά μιας πέτρας ή μερικών λουλουδιών, σε συνδυασμό με νάνα δένδρα, που καλλιεργούνταν με διάφορους ειδικούς τρόπους. Όλα τα στοιχεία έπρεπε να θυμίζουν το αγαπημένο φυσικό τοπίο του δημιουργού του μικρού κήπου.

Στη πορεία κάθε στοιχείο της σμίκρυνσης του τοπίου απέκτησε μια ειδική σημασία και ειδικό συμβολισμό (το δένδρο, το βότσαλο, ο βράχος). Αυτοί οι κανόνες της δημιουργίας κατατάχθηκαν και αποτέλεσαν την τέχνη που ονομάστηκε Φένγκ – Σούι. Ένας κινέζικος κήπος αποτελούσε χώρο για την καθημερινή ζωή και για την λατρεία της φύσης και κάθε αλλαγή του τοπίου σήμαινε αντίστοιχη ψυχολογική αλλαγή του παρατηρητή. Η δημιουργία κήπων ήταν πολυτέλεια της αριστοκρατίας, αλλά και οι κατώτερες τάξεις μπορούσαν να απολαύσουν τα δημόσια πάρκα γύρω από ναούς.

Την εφαρμογή της κηποτεχνίας ένας απλός άνθρωπος είχε την δυνατότητα να την εφαρμόσει σε τάφους συγγενών του προσώπων. Η επιρροή της κινέζικης Αρχιτεκτονικής του Τοπίου στη Δύση άρχισε να γίνεται ορατή μόνο μετά την επιστροφή των Ευρωπαίων ιεραποστόλων από την Κίνα.

Με την διάδοση του Βουδισμού στην Ιαπωνία στην συνέχεια υπήρξε ανάπτυξη της ιαπωνικής Αρχιτεκτονικής Τοπίου. Οι πρώτοι ιαπωνικοί κήποι εμφανίστηκαν υπό μορφή νησιού που ονομάστηκε «σίμα». Στην πρωτόγονη μορφή «σίμα» προστέθηκαν άνθη και δένδρα, γαρύφαλλα, χρυσάνθεμα, κερασιές, πεύκα και ιτιές. Οι πρώτοι κήποι «Σεντίν – Σικί» ή «κήποι των ανακτόρων» Βρίσκονται πάντα κοντά στα ανάκτορα, επηρεασμένοι από την κινεζική τεχνοτροπία παρουσίαζαν συμμετρικό ρυθμό που αντικατόπτριζε την Αρχιτεκτονική Τοπίου. Τον 12^ο αιώνα, Βουδιστές ιερείς εισήγαγαν διάφορα είδη τσαγιού αναπτύσσοντας στους επόμενους τρεις αιώνες την «τελετή του τσαγιού». Η εποχή αυτή (1350-1600) συνέπεσε στην Ιαπωνία με την άνθηση της ευρωπαϊκής Αναγέννησης και εκτός από την Κηποτεχνία δημιούργησε την τέχνη της Ανθοδετικής (Ικεμπάνα), τη ζωγραφική των ανθών, την τοπιογραφία και το θεατρικό δράμα. Την περίοδο αυτή εκδόθηκαν και τρία βιβλία αρχιτεκτονικής τοπίου: το «Σεντένσου» ανθοδετική 1450, το «Κουαντάν Κομόκου» καλλωπιστικά φυτά 1681 και το «Κουάχου» ανθοφόρα φυτά 1695. Ο Σέν- νο- Ρικίου, ο πρώτος ιερέας που δημιούργησε κήπους για την τελετή ο Μούσο Κοκούσι, έθεσε τους νόμους και της ιαπωνικής Αρχιτεκτονικής Τοπίου. Όταν άρχισε να εμφανίζεται στην Ιαπωνία η προοπτική της ζωγραφικής δημιουργήθηκαν δύο σχολές, η πρώτη τοποθετούσε τα δένδρα και τα υπόλοιπα διακοσμητικά στοιχεία κοντά στο σπίτι, ενώ τα μικρότερα στοιχεία βρίσκονταν μακρύτερα οπότε ελαττωνόταν η κλίμακα και η άλλη σχολή εφάρμοζε το αντίθετο, με αποτέλεσμα να αυξάνεται η κλίμακα του κήπου. Μεγάλη ανάπτυξη υπήρχε στους ξηρικούς κήπους. Επιπλέον πέρα από τους ξηρικούς κήπους αναπτύχθηκαν και οι κήποι του νερού, όπου κάθε τύπος κινούμενου νερού συμβολιζόταν και αναπαρασταίνονταν όπως και στη φύση. Οι Φεουδάρχες της εποχής, καταλαβαίνοντας την επίδραση των κήπων στη ζωή των απλών ανθρώπων, άρχισαν να κτίζουν δημόσια πάρκα, έως ότου το 1873 το σύστημα των δημοσίων εξωτερικών χώρων καθιερώθηκε και αναπτύχθηκε με ειδική νομοθεσία. Μελετητές των ιαπωνικών κήπων ανακάλυψαν πως το βασικό στοιχείο τους είναι η λεπτομέρεια, που επεκτείνεται στο κάθε τι που βρίσκεται μέσα τους. Οι πέτρες χωρίζονταν ανάλογα με την μορφή και το είδος τους σε 138 κατηγορίες, από τις οποίες κάθε μια ταίριαζε και σε διαφορετικό τοπίο (λίμνη, ποταμός, καταρράκτης, λόφος, κοιλάδα κ.λ.π.). Για εκείνη την εποχή ήταν άγνωστοι οι χλοοτάπητες, ενώ χρησιμοποιούταν άμμος και συμπιεσμένη άργιλος. Η κυκλοφορία των ανθρώπων μέσα σε έναν κήπο γινόταν πάνω σε ειδικές πέτρες, γνωστές ως «ιαπωνικές βήματα» και περπατώντας πάνω τους είσαι υποχρεωμένος να κρατάς αργό ρυθμό, γεγονός που επιτρέπει να θαυμάζεις περισσότερο τον κήπο. Χαρακτηριστικό των ιαπωνικών κήπων είναι το πέτρινο φανάρι, κάτι που δεν συναντάται καθόλου στους κινέζικους κήπους.

Στην ιαπωνική Παρκοτεχνία παρατηρείται γενικά μια έμφαση στα κατασκευαστικά στοιχεία και λιγότερο στα φυσικά υλικά, δηλαδή μπορεί να θεωρηθεί ο πρόδρομος της σημερινής Αρχιτεκτονικής του τοπίου. Τα 4/5 των φυτών που χρησιμοποιούνται είναι αειθαλή, εξαιτίας της αισθητικής αξίας που συμβολίζει την αιώνια ζωή. Στη συνέχεια έρχονται τα ανθοφόρα-φυλλοβόλα δένδρα και θάμνοι, ενώ οι ανθώνες είναι άγνωστοι. Η τέχνη του Μπονζάι, δηλαδή η καλλιέργεια φυτών σε μικρά δοχεία ώστε τελικά να πάρουν μορφή μεγάλου δένδρου, χρονολογείται από το 1000 μ.Χ. έως και σήμερα. Το κλάδεμα σε μορφές και σχήματα δεν βρήκε εφαρμογή στην Ιαπωνία. Κάθε προσπάθεια για μεταφορά του ιαπωνικού κήπου στον κόσμο ήταν άτυχες, διότι ο κήπος δημιουργήθηκε σε πνευματικά παρά σε τεχνολογικά πρότυπα. Επομένως απομάκρυνε τους Ευρωπαίους και τους Αμερικάνους από την ιαπωνική ιδέα για τη φύση, γιατί υπήρχε διαφορά στη σκέψη θρησκείας και περιβάλλοντος. Στα τέλη 18^{ου} αιώνα και αρχές 19^{ου} άρχισαν οι Άγγλοι να εφαρμόζουν στοιχεία Ιαπωνικής Κηποτεχνίας Το αίσθημα της ηρεμίας και η προσπάθεια σμίκρυνσης της κλίμακας του ανθρωπογενούς τοπίου ήταν τα στοιχεία που προσάρμοσαν στη Δύση. Η δυτική Παρκοτεχνία επηρεάστηκε από τεχνικές κατασκευές και στην αμερικανική Αρχιτεκτονική Τοπίου ήταν ένα βασικό στοιχείο στη διαμόρφωση εξωτερικών χώρων.

1.2.1 ΚΗΠΟΙ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Rock Garden Kyoto

Ο Rock Garden μεταφράζεται ως ιαπωνικός βραχώκηπος και αποτελεί ζεν κήπο, όπου δημιουργεί εν μικρό στυλιζαρισμένο τοπίο μέσα σε συνθέσεις από βράχους, υδάτινα χαρακτηριστικά, βρύα, κλαδιά δένδρων και θάμνους, όπως και χαλίκι ή άμμο για να παρομοιάζουν τους κυματισμούς του νερού. Ουσιαστικά αυτός ο κήπος αποτελεί μια περιοχή ως εμπορικό κέντρο διάσημη για τους κήπους της. Εννέα από αυτούς τους κήπους αποτελούν μνημεία παγκόσμιας κληρονομιάς της UNESCO. Ο συγκεκριμένος είναι ο μεγαλύτερος και ο πιο γνωστός. (Βλ.Εικ.12)

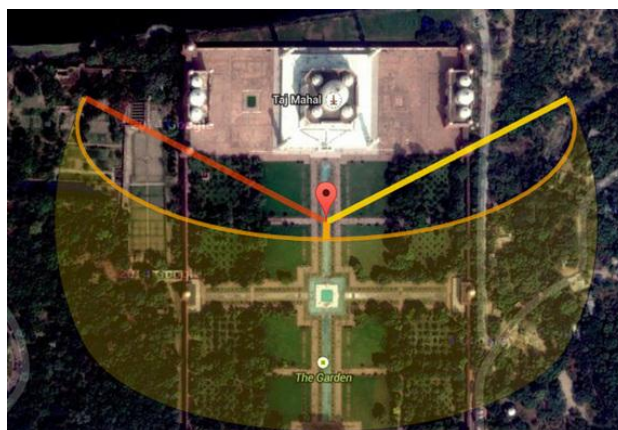

Εικ.12 Τμήμα του κήπου Rock Garden Kyoto(Πηγή Διαδίκτυο)

1.2.2 ΚΗΠΟΙ ΙΝΔΙΑΣ

Taj Mahal

Το Taj Mahal αποτελεί μαυσωλείο που χτίστηκε από τον αυτοκράτορα Σαχ Γιανάν της δυναστείας Μουγκάλ για την αγαπημένη του σύζυγο Μουμτάζ Μαχάλ, που το όνομα της σήμαινε « η εκλεκτή του παλατιού». Οι κήποι του μαυσωλείου χτίστηκαν από τον Γιαννάν με το περσικό σύστημα «τσαρμπάγκχ» που περιλαμβάνει διαίρεση ενός κήπου σε τέσσερα τμήματα. (Βλ.Εικ.13)

Εικ.13 Δορυφορικά η κάτοψη του Ταζ Μαχάλ (Πηγή Διαδίκτυο)

1.2.3 ΚΗΠΟΙ ΡΩΣΙΑΣ

Peterhof

Εικ.14 Κάτοψη του κήπου Peterhof (Πηγή Διαδίκτυο)

Το παλάτι του Peterhof αποτελείται από μια σειρά από παλάτια και κήπους που βρίσκονται στο Peterhof της Αγίας Πετρούπολης της Ρωσίας. Η έκταση της περιοχής αυτής χωρίζεται σε διάφορους κήπους ονομαζόμενοι Άνω Κήποι που βρίσκονται νότια και είναι οι μικροί κήποι και οι Κάτω Κήποι όπου εκεί βρίσκεται και το Μεγάλο Παλάτι. Επιπλέον, περιέχεται ένας μεγάλος καταρράκτης, το σιντριβάνι του Samson και πολλές βρύσες και μονοπάτια. (Βλ.Εικ.14,15)

(Εικ.15 Τμήμα του κήπου Peterhof)

1.3 ΑΠΟ ΠΟΥ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΞΕΚΙΝΗΣΕ Η ΚΗΠΟΤΕΧΝΙΑ

Με τον όρο Κηποτεχνία εννοούμε μια επιστημονική και τεχνική δραστηριότητα που το αντικείμενό της είναι η σύλληψη, η σχεδίαση, η πραγματοποίηση και η διαχείριση του κήπου. Όταν ο άνθρωπος συνειδητοποίησε την αξία των φυτών και των φρούτων σαν απαραίτητο συστατικό για την συμπλήρωση της διατροφής του, τότε άρχισε η Κηποτεχνία στα πρώτα στάδια του πολιτισμού, οπότε ξεκίνησε να τα καλλιεργεί κοντά στο σπίτι του. Με την ανάπτυξη του πολιτισμού και της τεχνολογίας η τάση του ανθρώπου για ξεκούραση και αναψυχή εξελίχθηκε σε αναγκαιότητα και εκφράστηκε με την δημιουργία τεχνητών τοπίων κήπων. Με τις τότε ανάγκες υπήρχαν δύο είδη κήπων οι αποκλειστικά ωφέλιμοι για προμήθεια τροφής και οι κήποι για ξεκούραση και αναψυχής. Η Κηποτεχνία ή Αρχιτεκτονική Κήπων αφορά κυρίως των σχεδιασμό και την κατασκευή κήπων σε οικίες, αρχοντικά, επαύλεις, ανάκτορα και μικρά αστικά πάρκα. Αρωγός στην ανάπτυξη της Αρχιτεκτονικής Τοπίου ήταν η Κηποτεχνία, η οποία μετανομάστηκε έτσι το 1963 από τον διοικητή του Σέντραλ Παρκ της Νέας Υόρκης στις Η.Π.Α.. Οι δυο κλάδοι, της Κηποτεχνίας και της Αρχιτεκτονικής Τοπίου, από την φύση τους αποτελούν εξέλιξη και εξειδίκευση της Γεωπονίας, της Ανθοκομίας και της Αρχιτεκτονικής Τοπίου, αποσκοπεί στην ορθολογική χρήση των υλικών και σωστή διαχείριση τους.

1.3.1 Η ΚΗΠΟΤΕΧΝΙΑ ΤΟΝ 18^ο-20^ο ΑΙΩΝΑ

Κύρια χαρακτηριστικά της εποχής αυτής ήταν το τέλος της απομόνωσης των ανθρώπων στα κάστρα και στους πύργους, η αναβίωση της κλασικής παιδείας και η έμφαση στον άνθρωπο. Επομένως, έτσι άνοιξαν νέοι ορίζοντες προς την κατανόηση του φυσικού κόσμου και οδήγησε στην ολοκλήρωση της οντότητας του ατόμου ως αναπόσπαστο μέρος της φύσης. Κατά τον 15^ο και 16^ο αιώνα σε κάποιες ιταλικές δημιουργίες αρκετοί σύγχρονοι αρχιτέκτονες τοπίου βλέπουν σκεπτικισμό, έτσι εκείνη η εποχή αποτέλεσε ορόσημο και παράδειγμα για πολλές επερχόμενες γενιές, τόσο στην Ιταλία όσο και στην υπόλοιπη Ευρώπη. Με κίνητρο την επίδειξη τόσο του χρήματος όσο και της καταπιεστικής ανθρώπινης εργασίας έγιναν τα κτίρια και οι κήποι της ιταλικής Αναγέννησης από πλούσιους ευγενείς.

Κατά το 1507-1573 ήταν μια περίοδος της ιστορίας της Αρχιτεκτονικής του Τοπίου καθρεπτίζοντας το πνεύμα της εποχής, δείχνοντας μια αρμονική, σταθερή και σχετικά ολοκληρωμένη κοινωνία. Το 1570-1775 η «μπαρόκ» εποχή σήμαινε μια κατάσταση όπου η βασική χρήση της μορφής, έρχεται σε αντίθεση με τις βασικές αρχές της αρμονίας του φυσικού περιβάλλοντος. Ένα παράδειγμα αποτελεί στην Ιζόλα Μπέλλα, ένα νησάκι της λίμνης Λάκο-Ματζιόρε όπου ο κόμης Βιταλιόνε, ιδιοκτήτης του νησιού, έκτισε μεταξύ του 1632- 1670 έναν πύργο με κήπους. Οι κήποι είναι κτισμένοι σε διαφορετικά επίπεδα και περιέχουν μια ποικιλία γλυπτών, πηγών, δεξαμενών και έναν κήπο καλυμμένο με εσπεριδοειδή. Η ιταλική Αρχιτεκτονική Τοπίου της Αναγέννησης είχε μια μανία επίδειξης και αποτέλεσε την εντονότερη μέχρι τώρα προσπάθεια του ανθρώπου στον απόλυτο χειρισμό του φυσικού περιβάλλοντος.

Όσο αφορά την Αγγλική Κηποτεχνία το 1200-1790 ήταν η περίοδος των πρώτων αγγλικών κήπων. Αρχικά ξεκίνησε πριν ακόμα αρχίσει η Αναγέννηση στην Αγγλία, επί βασιλείας της Ελισάβετ Α΄ (1558-1603). Το σύστημα της έκφρασης της έπαυλης-φέουδου της αγγλικής Αναγέννησης θεωρήθηκε για πολύ περισσότερες γενεές που οπουδήποτε αλλού, φτάνει ως τη σημερινή εποχή. Οι Άγγλοι ευγενής ήταν σταθεροί λάτρεις της συντήρησης της γης, ανέπτυξαν την πρακτικότητα στην εκμετάλλευση της και από την άλλη μεριά οι συντηρητές των ευρωπαϊκών κήπων επηρέασαν αναμφισβήτητα το σχέδιο τους έχοντας έτσι στην επιφάνεια ισχυρές αντιθέσεις. Χαρακτηριστικό των αγγλικών κήπων είναι ότι οι κήποι βρίσκονται στη κατεύθυνση του δευτερεύοντα ή καθέτου στον κύριο άξονα και ότι υπάρχουν μικρά τετράγωνα παρτέρια που αργότερα εξελίχθηκαν στα πολυπλοκότερα σχέδια δεσμών.

Η πιο χαρακτηριστική καινοτομία της Αναγέννησης, είναι ένα ίσιο μονοπάτι, αρκετά φαρδύ, που εκτείνεται έξω από το σπίτι και παράλληλα προς την μια όψη του. Επίσης, ακόμα ένα άλλο στοιχείο ενός αγγλικού κήπου είναι ο χλοοτάπητας «bowling», όπου το παιχνίδι υποχρέωσε να παίζεται σε ιδιωτικούς κήπους γιατί απειλούσε την τοξοβολία. Έτσι ανάγκασε όσους ήθελαν να παίζουν το παιχνίδι να δημιουργήσουν τον δικό τους κήπο. Τέλος, άλλο ένα στοιχείο του αγγλικού κήπου, λεγόμενος ως «κήπος της κουζίνας», είναι μικρά κομμάτια γης όπου ο ιδιοκτήτης καλλιεργεί τα προσωπικά του λαχανικά ή άνθη. Οι αγγλικοί κήποι εξέφραζαν την έντονη προσωπικότητα των βορείων κατοίκων.

Την περίοδο του 18^{ου} αιώνα εξελίχθηκαν αρκετά οι Άγγλοι στην εποχή της διαφώτισης. Στην αισθητική επανάσταση της εποχής, βασικό ρόλο έπαιξε και η οικονομία. Ο Τόμας Μπρίτζμαν και ο Χένρυ Γουάιζ, φυτωριούχοι και καλλιτέχνες του 18^{ου} αιώνα, προετοίμασαν μια κοστολογική ανάλυση για τον βασιλιά Γεώργιο Β΄ (1727-1760), αποκαλύπτοντας τα τεράστια έξοδα που απαιτούσε η συντήρηση των επίσημων, συμμετρικών κήπων των περισσότερων εποχών.

Ο Αλεξάντερ Ποπ (1688-1744) ήταν ο πρώτος κηποτεχνης που εφάρμοσε τις νέες θεωρίες στην πράξη, κάνοντας τον κήπο του ένα υπόδειγμα του ποιητικού ή ρομαντικού κήπου. Στη συνέχεια ο Γουίλιαμ Κέντ αποτυχημένος ως ζωγράφος αλλά επιτυχημένος ως αρχιτέκτονας και κηποτεχνης. Κύρια θέματα του ήταν ακλάδευτα δένδρα και θάμνοι, η έλλειψη ευθειών, η έλλειψη σχέσης των επί μέρους με το σύνολο και γενικά η δημιουργία μιας σειράς ανεξάρτητων εικόνων στον κήπο, όσο το δυνατόν περισσότερο φυσικών. Μετά τον θάνατο του Κέντ, ο Μπράουν (1716-1783) εξελίχθηκε σε έναν από τους καλύτερους κηποτεχνης των αγγλικών κήπων. Στ σχέδια του δεν έπαιξε κανέναν ρόλο το χρώμα γιατί η κύρια ιδέα του ήταν η αλλαγή της τοπογραφίας σε μεγάλη κλίμακα, γι' αυτό και έφτιαξε λόφους, σκάβοντας λίμνες ή φυτεύοντας ολόκληρα δάση, τονίζοντας έτσι το παιχνίδι του φωτός και τη σκιά. Την εποχή αυτή εξαφανίστηκε η γεωμετρία από τους κήπους.

Στην Ευρώπη τον 19^ο αιώνα στην Ιρλανδία ο πρίγκηπας Πίκλερ στράφηκε στην αγγλική Σχολή Κηποτεχνίας προτιμώντας την δουλειά του Ρέπτον από του Μπράουν. Με βάση το έργο του Πίκλερ βασίζονται κάποιοι βασικοί κανόνες θεωρίας της αρχιτεκτονικής:

- Ενότητα, βασικό θεμέλιο για την δημιουργία ενός πάρκου είναι ένα γενικό σχήμα όπου βασίζονται όλα τα στοιχεία. Το σχήμα θα πρέπει να αρχίζει και να τελειώνει με την ίδια επιμονή και ποιότητα.
- Προσανατολισμός προς τα «μέσα»
- Προσανατολισμός προς τα «έξω»
- Απλότητα
- Άνθρωπος και φύση
- Ενότητα σπιτιού και κήπου
- Οικολογία για τον άνθρωπο
- Ποικιλία
- Μορφωτική αξία

Η περίοδος του 20^{ου} αιώνα από το 1900 έως το 1950, ήταν μια περίοδος διαδοχικών τεχνολογικών προόδων. Ο Τόμας Τσέρτς, αρχιτέκτονας τοπίου από την Καλιφόρνια, εξήγησε την επανάσταση της μίμησης ρυθμών άλλων εποχών. Η κύρια διαφορά μεταξύ των ιαπωνικών και αμερικανικών κήπων της δεκαετίας του 1950 είναι η αλλαγή στην κλίμακα του χώρου, που παρουσιάζεται μικρότερη στους πρώτους και μεγαλύτερη στους δεύτερους. Αυτά που υπαγορεύουν ένα σχέδιο Αρχιτεκτονικής Τοπίου δεν είναι προσωπικές εκτιμήσεις αλλά οι αντικειμενικοί σκοποί, οι συνθήκες και οι αξίες των ανθρώπων που θα ζήσουν μέσα σε αυτό. Οι εκτιμήσεις αυτές περιλαμβάνουν κυρίως:

- Λειτουργική επάρκεια, αρκετός χώρος για απαραίτητες και επιθυμητές δραστηριότητες
- Άριστη επικοινωνία, προσπέλαση από και προς την περιοχή για ανθρώπους και τα υλικά αγαθά
- Ελευθερία εκλογής, ελευθερία κίνησης για όλους τους ανθρώπους
- Κόστος, με βάση τους σκοπούς του έργου
- Υγεία και ασφάλεια, άριστες συνθήκες διαβίωσης
- Προσαρμοστικότητα, ικανότητα του έργου να προσαρμόζεται σε μελλοντικές προοπτικές ανάπτυξης και βελτίωσης
- Ποιότητα αισθητικής, οπτική εικόνα που να εκφράζει τον χαρακτήρα της περιοχής και να συνδέει το έργο με το φυσικό περιβάλλον

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΤΟΠΙΟΥ

2.1 ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΟΠΙΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Τη σημερινή εποχή ο άνθρωπος επεμβαίνοντας στη φύση «εξαφανίζει» την σημασία του όρου «προστασία» της φύσης. Όταν γίνεται σωστή χρήση του όρου αυτού όμως τότε η σχέση της γης και των εξωτερικών χώρων χρειάζεται την βοήθεια του ανθρώπου. Ουσιαστικά η περιγραφή της ουσίας της Αρχιτεκτονικής Τοπίου.

Ένας από τους σκοπούς της διατήρησης του τοπίου είναι και η ευκαιρία επισκέψεων του κοινού στην περιοχή. Ένα πάρκο πρέπει να είναι προσιτά σε ευμεγέθεις αστικούς πληθυσμούς, εφόσον εξυπηρετούν κατοίκους πόλεων. Συνεχής επιδίωξη της Αρχιτεκτονικής Τοπίου είναι ο καθορισμός, η δημιουργία και η καλύτερη δυνατή συντήρηση μεταξύ ανθρώπων και φυσικού περιβάλλοντος, του οποίου αποτελεί μέρος.

Ο άνθρωπος αντιμετωπίζει αιώνες πλέον με φυσικά φαινόμενα της άγριας φύσης, όπως ένα φερίγγι, έναν καταρράκτη ή ένα ηφαίστειο. Με την πάροδο του χρόνου άρχισε να προσαρμόζεται, διότι καταλάβαινε πως αποτελούσε ένα κομμάτι μέσα στο φυσικό σύνολο. Εάν δεν γίνει κατανοητή η σημασία της διατήρησης της γης, ώστε να γίνει και το βασικό νόημα της Αρχιτεκτονικής Τοπίου. Κάθε έργο της Αρχιτεκτονικής Τοπίου περιλαμβάνει την ορθή χρήση μιας μερίδας επιφάνειας της γης.

Ο χειρισμός των φυσικών περιβαλλοντικών διαδικασιών από τον αρχιτέκτονα τοπίου οδηγώντας σε λειτουργικά, ευχάριστα και υγιή φυσικά και αστικά τοπία που αποτελούν τη ζωτική κοινωνική προσφορά του.

2.2 ΟΡΙΣΜΟΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ ΤΟΠΙΟΥ

Η τέχνη και η επιστήμη η οποία οφείλει να δημιουργεί και να διατηρεί την αισθητική μέσα στους χώρους τους οποίους ζούμε και κινούμαστε και μας παρέχει δυνατότητες απόδρασης και αναψυχής από το αστικό περιβάλλον στο οποίο ζούμε ονομάζεται Αρχιτεκτονική Τοπίου. Ανήκει σε ένα πολύ σημαντικό κλάδο επιστημών του περιβαλλοντικού Σχεδιασμού και ασχολείται με την ανάλυση, την σχεδίαση, την διαχείριση και διαμόρφωση, την προστασία και την αποκατάσταση του φυσικού χαρακτήρα της γης. Η Αρχιτεκτονική Τοπίου ως επιστήμη συνεργάζεται με την Γεωπονία, με την Αρχιτεκτονική, με την Χωροταξία, με την Περιφερειακή Ανάπτυξη, με την Οικολογία, με την Γεωγραφία και την Κοινωνιολογία. Ο όρος Αρχιτεκτονική Τοπίου θα μπορούσε να είναι συνώνυμη με την διατήρηση από την στιγμή που ασχολείται με την ορθή χρήση των φυσικών πόρων πάνω και μέσα στη γη.

Ο όρος Αρχιτεκτονική Τοπίου χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά από τον Gillbert Laing Meason το 1828 αναφερόμενος όμως περισσότερο στην τέχνη της καλαισθησίας των κτιρίων και στην εφαρμογή τους στο φυσικό περιβάλλον. Στη συνέχεια το 1858 ο Frederick

Law Olmsted και ο Calvert Vaux συμμετείχαν και κέρδισαν έναν διαγωνισμό για τον σχεδιασμό του Central Park της Νέας Υόρκης. Από τότε ο όρος απέκτησε την σημερινή του ερμηνεία και ο Frederick Law Olmsted θεωρείται ο πατέρας της Αρχιτεκτονικής Τοπίου.

Η Αρχιτεκτονική Τοπίου θεωρείται μια τέχνη που συνδυάζει τα 5 στοιχεία του Τοπίου την γεωμορφολογία (μορφή της γης), την βλάστηση, το νερό, την πλακόστρωση και τις ανθρώπινες κατασκευές δημιουργώντας «όμορφους» εξωτερικούς χώρους. Στην Ελλάδα άρχισε να γίνεται γνωστός ο όρος τα τελευταία 15-20 χρόνια.

Στην Αρχιτεκτονική Τοπίου ένα πολύ βασικό μέρος με το οποίο ασχολείται είναι το τοπίο, το οποίο ορίζεται το υπαίθριο περιβάλλον, φυσικό ή τεχνητό που μπορεί άμεσα να γίνει αντιληπτό από κάποιον που παρατηρεί, επισκέπτεται ή χρησιμοποιεί το περιβάλλον αυτό. Επιστήμονες υποστηρίζουν πως ο όρος «τοπίο» εστιάζει στις οπτικές ιδιότητες ή χαρακτηριστικά του περιβάλλοντος, τα οποία περιλαμβάνουν φυσικά και τεχνητά στοιχεία, φυσικούς και βιολογικούς πόρους τα οποία εντοπίζονται οπτικά. Τοπίο ορίζεται το σύνολο των χαρακτηριστικών στοιχείων που διακρίνουν μια συγκεκριμένη περιοχή της γήινης επιφάνειας από άλλες, τα χαρακτηριστικά αυτά στοιχεία είναι αποτέλεσμα όχι μόνο φυσικών παραγόντων αλλά και της ανθρώπινης παρουσίας και χρήσης γης. Στην πραγματικότητα όμως το τοπίο έχει μια πιο σύνθετη έννοια, αφού περιλαμβάνει φυσικά, γεωμορφολογικά, βιολογικά και πολιτιστικά χαρακτηριστικά, τα οποία είναι άρρηκτα συνυφασμένα μεταξύ τους και δημιουργούν ένα ενιαίο και μοναδικό σύνολο, δυναμικά εξελισσόμενο.

2.3 ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΟΣ ΤΟΠΙΟΥ

Τα τέσσερα κυρίαρχα στοιχεία των τοπίων είναι η μορφή, η γραμμή, η υφή και το χρώμα.

Η μορφή αποτελεί έναν όγκο των αντικειμένων που εμφανίζεται σε τρεις διαστάσεις, για παράδειγμα οι γεωλογικοί σχηματισμοί των Μετεώρων αποτελούν μορφές ενώ ομάδες δένδρων ή και φυτών σε οριζόντια ή κατακόρυφη θέση εμφανίζονται σε δυο διαστάσεις δηλαδή χαρακτηρίζονται σχήματα και κατατάσσονται σε κατηγορίες όπως κωνικές, ομπρελοειδείς. Γραμμή ορίζεται η τομή δύο επιφανειών, δηλαδή αυτή επεκτείνεται προς μία κατεύθυνση και στην περίπτωση αυτή μία σειρά αντικειμένων είναι διατεταγμένη συνεχώς. Υπάρχουν διαφόρων ειδών γραμμές α) μια ευθεία γραμμή εκδηλώνει ένταση, τραχύτητα και προτρέπει άμεση κίνηση, β) μια ελαφρά καμπύλη ή κυματοειδής είναι χαλαρή και προτρέπει σε αργή κίνηση και γ) μια ελαφρά γραμμή είναι ασταθής και υποδηλώνει διαταραγμένη δραστηριότητα. Οι σειρές θάμνων ή σειρές δένδρων δημιουργούν γραμμές.

Ο όρος της υφής διακρίνεται ως λεία ή λεπτή, τραχιά ή ανώμαλη και μέση. Οι λείες και οι στιλπνές επιφάνειες αντανακλούν περισσότερο το φως. Η απόσταση δίνει διαφορετική εντύπωση στην αντίληψη της υφής. Μια λεπτή υφή της χλόης είναι αντίθετη με την τραχιά υφή ενός κάκτου και την μέση υφή ενός θάμνου.

Το χρώμα εκφράζεται με τον τόνο (φωτεινό ή σκοτεινό), την ένταση ή λαμπρότητα (καθαρότητα) και την χροιά ή απόχρωση (πράσινο κίτρινο, κ.λ.π.). Την δυνατότητα στον άνθρωπο να διαφοροποιεί και να διαχωρίζει τα αντικείμενα που βλέπει ακόμα κι αν είναι όμοια στην μορφή, στην υφή και στην γραμμή οφείλεται στο χρώμα. Τα φύλλα, τα άνθη και οι καρποί είναι πηγές χρωμάτων, τα οποία στις διάφορες εποχές εκδηλώνονται ή εμφανίζονται με διαφορετικό χρώμα και κάθε χρώμα έχει διαφορετική επίδραση στον άνθρωπο.

2.4 ΜΕΤΑΒΛΗΤΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΤΟΥ ΤΟΠΙΟΥ

Οι παράγοντες που παίζουν σημαντικό ρόλο είναι η κίνηση, το φως, οι ατμοσφαιρικές συνθήκες, οι εποχές του έτους, η απόσταση, η θέση του παρατηρητή, η κλίμακα και ο χρόνος.

Η κίνηση είναι η δυναμική πηγή οπτικής κυριαρχίας (π.χ. το νερό στον καταρράκτη, στα σύννεφα, στη βροχή, το χιόνι). Οι αντιθέσεις που δημιουργεί το φως και η γωνία κατεύθυνσης του φωτός βοηθάει στο να γίνονται αντιληπτά τα αντικείμενα. Ο φωτισμός διακρίνεται σε εμπρόσθιο, πλάγιο και οπίσθιο. Στις ατμοσφαιρικές συνθήκες ανήκουν τα σύννεφα, η ομίχλη, η κίνηση του ανέμου, οι κατολισθήσεις που αλλοιώνουν την μορφή, την υφή, το χρώμα και την γραμμή των στοιχείων. Κάθε εποχή δημιουργεί διαφορετικές εντυπώσεις. Η κατηγορία της απόστασης διακρίνεται σε τρεις διαφορετικές ζώνες απόστασης μεταξύ του παρατηρητή και του τοπίου. Στο πρώτο επίπεδο (0-500μ) διακρίνουμε λεπτομέρειες, στο δεύτερο (500-5000μ) διακρίνουμε ομάδες αντικειμένων και στο τρίτο επίπεδο (5000- άπειρο) είναι δυνατή η διάκριση σχηματισμών.

Η θέση του παρατηρητή αναφέρεται στο υψόμετρο που βρίσκεται ο παρατηρητής σε σχέση με το αντικείμενο που παρατηρεί. Υπάρχουν τέσσερις τύποι θέσεων α) τον κινούμενο παρατηρητή, β) τον ανώτερο παρατηρητή, γ) τον κατώτερο παρατηρητή και δ) τον κανονικό παρατηρητή που βρίσκεται στο ίδιο επίπεδο με το αντικείμενο. Η σχέση μεγεθών μεταξύ του παρατηρητή και των αντικειμένων μεταβάλλονται με βάση τις αποστάσεις του παρατηρητή από τα αντικείμενα του τοπίου και πάντα με μέτρο σύγκρισης το μέγεθος του ανθρώπου. Τέλος, ο χρόνος αναφέρεται στη χρονική διάρκεια που ένα άτομο παρατηρεί ένα συγκεκριμένο σημείο του τοπίου. Με την αύξηση του χρόνου, αυξάνεται και η ικανότητα του παρατηρητή να μελετήσει τις λεπτομέρειες του αντικειμένου.

2.5 ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΤΟΠΙΟΥ

Οι εσωτερικοί παράγοντες είναι η κλίση, το έδαφος και η βλάστηση, ενώ οι εξωτερικοί είναι το φως, το κλίμα και η εποχή του έτους. Με βάση την κλίση του εδάφους αλλοιώνεται η οπτική γωνία παρατήρησης, εάν η κάλυψη από βλάστηση είναι μεγάλη τότε η κλίση του εδάφους είναι καθοριστική. Τα διαταραγμένα εδάφη έχουν αλλοιωμένη χρωματική μορφή και δημιουργείται οπτική αντίθεση με το υπόλοιπο τοπίο. Όσο αφορά την βλάστηση, αν το τοπίο είναι πλήρως καλυμμένο από βλάστηση και η επιφάνεια του είναι ομοιόμορφης υφής και ποικιλίας, η οπτική τρωτότητα είναι ελάχιστη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΟΠΙΟΥ: ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

3.1 ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΧΡΩΜΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

Ο άνθρωπος είναι ο κάτοχος του τελειότερου και σαφέστερου συστήματος χρωματικής όρασης και αντίληψης. Η ανθρώπινη χρωματική όραση είναι τώρα πια ριζικά διαφορετική από ότι όταν πρωτοεμφανίστηκε ο Homo Sapiens. Ο άνθρωπος υπόκειται στη Φυσική Νομοτέλεια της χρήση του χρώματος. Η εξάρτηση του από αυτή όμως, είναι σε τελείως άλλο επίπεδο από την εξάρτηση ενός φυτού ή ενός ζώου. Τόσο τα φυτά όσο και τα ζώα, χρησιμοποιούν το χρώμα κυρίως σαν ένα μέσο εκδήλωσης μιας γλώσσας επικοινωνίας προς το περιβάλλον τους. Το χρώμα μπαίνει στη ζωή του ανθρώπου και γίνεται κάτι καθημερινό και συνηθισμένο, συνειδητοποιώντας την αξία του χρώματος.

Ακόμα, παρατηρήθηκαν και στα σπήλαια, μέσα στα οποία ζούσε ο άνθρωπος, να κάνουν εμφάνιση ζωγραφιών, απεικονίσεις ανθρώπων, ζώων, σκηνών κυνηγιού κ.λ.π. Οι εικόνες αυτές στην αρχή εμφανίζονταν αρχικά ασπρόμαυρες και πολύ γρήγορα ο άνθρωπος ανακάλυψε ανόργανες χρωστικές- κάρβουνο, έγχρωμα ορυκτά και αργότερα παρασκευάσματα από φυτά και τα σχέδια απέκτησαν χρώμα. Τον 20^ο αιώνα, ο άνθρωπος αρχίζει να εξερευνά την Ανώτερη Ενεργειακή Υπόσταση του και την επίδραση που μπορεί να ασκήσει σε αυτήν το χρώμα, βλέποντας το από την ανώτερη και πολυπλοκότερη ως τώρα πλευρά του, την καθαρά ενεργειακή.

3.2 ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΩΜΑΤΟΣ

Ορισμένα χρώματα ενός δειγματολογίου χρωμάτων είναι σίγουρο πως θα τραβήξουν την προσοχή και την προτίμηση μας κι άλλα που θα απωθήσουν την οπτική του παρατηρητή. Η προτιμήσεις των χρωμάτων σχετίζονται άμεσα με την βιολογική και ψυχοδιανοητική κατάσταση του καθενός. Υπάρχουν αρκετοί παράγοντες που επηρεάζουν τις χρωματικές προτιμήσεις και απέχθειες μας, από αυτούς κάποιοι είναι συνειδητοί και άλλοι υποσυνείδητοι. Σύμφωνα με την περιβαλλοντική ψυχολογία είναι γεγονός ότι ένα άτομο αλλάζοντας περιβάλλον, αλλάζει τον εαυτό του και αντίστροφα. Αναλύοντας με βάση τις πέντε αισθήσεις α) η όσφρηση μεταφέρει λιγότερη πληροφορία όσον αφορά τον προσδιορισμό ενός χώρου, είναι πλουσιότερη σε συναισθήματα. Η πιο συχνή ανάμνηση ενός χώρου είναι η μυρωδιά του, β) η γεύση μπορεί να μεταφράσει πολλά ερεθίσματα της όρασης, συγκεκριμένα χρώματα και λεπτομέρειες του χώρου μπορούν να προκαλέσουν υποσυνείδητα αισθήσεις του στόματος, γ) η αφή μπορεί να λειτουργήσει σε πολλαπλά επίπεδα, μεγάλο μέρος των εμπειριών μας κατά τον Porteous προέρχεται από τα πόδια και τους γλουτούς ενώ η συμμετοχή των χεριών είναι προφανής, το δέρμα διαβάζει την υφή, το βάρος, την πυκνότητα και την θερμοκρασία της ύλης και δ) η όραση και η ακοή μεταφέρουν την μεγαλύτερη πληροφορία.

3.3 Η ΣΧΕΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ

Η περιβαλλοντική ψυχολογία είναι ένα διεπιστημονικό πεδίο που εστιάζεται στην αλληλεπίδραση μεταξύ των ανθρώπων και περιβάλλοντος. Το πεδίο που ορίζει ο όρος περιβάλλον σε γενικές γραμμές, περιλαμβάνει το φυσικό περιβάλλον, το κοινωνικό περιβάλλον, οικοδομημένο περιβάλλον μάθησης, καθώς και το πληροφοριακό περιβάλλον. Η περιβαλλοντική ψυχολογία έχει εφαρμοστεί σε διάφορους τομείς. Ένας από τους τομείς στους οποίους η εμπλοκή των περιβαλλοντικών ψυχολόγων είναι σημαντική είναι η αρχιτεκτονική. Οι συγκεκριμένοι χώροι που σχεδιάζουν να εξυπηρετούν τις ανάγκες του χρήστη, να προκαλούν συγκεκριμένες συμπεριφορές στο χώρο, να δημιουργήσουν ένα περιβάλλον του οποίου τα στοιχεία του είναι ευεργετικά και δεν πρόκειται να βλάψουν την ψυχική υγεία του χρήστη οφείλονται χάρη στους περιβαλλοντικούς ψυχολόγους οι οποίοι συμβουλεύουν και καθοδηγούν τους σχεδιαστές. Άλλος σημαντικός τομέας στον οποίο εμπλέκεται η περιβαλλοντική ψυχολογία είναι στην δημιουργία και διατήρηση στάσεων και συμπεριφορών. Μετά από έρευνες, οι περιβαλλοντικοί ψυχολόγοι είναι σε θέση να εξηγήσουν τους λόγους καθώς επίσης να προτείνουν λύσεις και να εφαρμόσουν τεχνικές οι οποίες είναι περιβαλλοντικά ορθές.

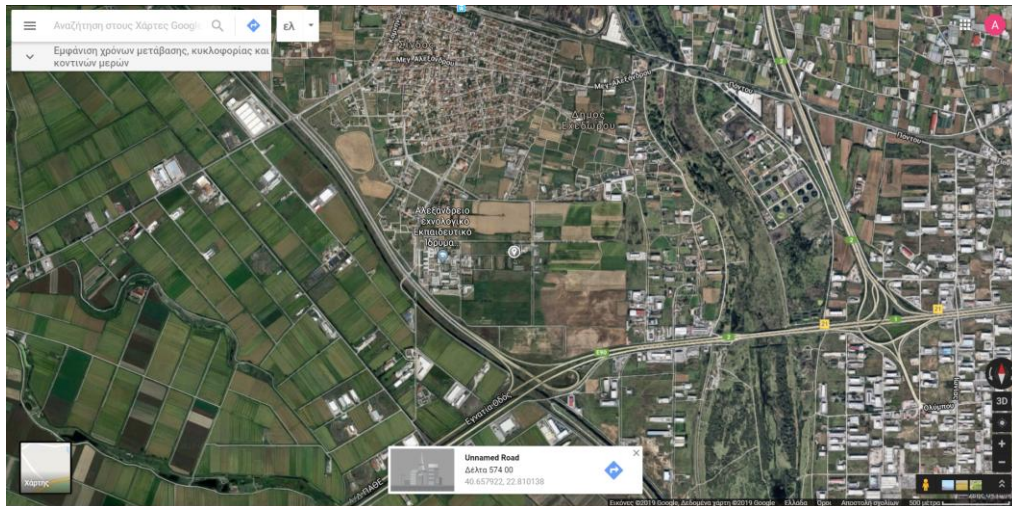
Επιστημονικά ευρήματα της περιβαλλοντικής ψυχολογίας είναι σημαντικά για τη δημιουργία και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής του ανθρώπου. Ο κλάδος της Αρχιτεκτονικής Τοπίου ασχολείται κατά κύριο λόγο με τον άνθρωπο και συγκεκριμένα με τις ανάγκες, τις προτιμήσεις και με τις απαιτήσεις του. Η Αρχιτεκτονική Τοπίου έχει ως σκοπό να διατηρήσει την ποιότητα στην ζωή μας καθώς και να δημιουργεί χώρους αισθητικά αποδεκτούς, επιδρώντας δραστικά στη φύση και στον περιβάλλοντα χώρο του ανθρώπου. Ένας αρχιτέκτονας τοπίου επεμβαίνει στο τοπίο με σκοπό να ισορροπήσει το φυτικό τοπίο με την ανθρώπινη ανάγκη και χρήση, έχοντας κύριο στόχο αν ανακαλύψει τον ορθό σχεδιασμό και την διαχείριση των τοπίων φυσικών ή δομημένων, να ωφεληθεί ο άνθρωπος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΤΟΥ ΣΗΜΕΙΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣ

4.1 ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΥΝΤΕΤΑΓΜΕΝΕΣ

Το γεωγραφικό σημείο που αναλάβαμε ανήκει στο Αγρόκτημα του Αλεξάνδρειο Τεχνολογικό Ίδρυμα Θεσσαλονίκης (ΑΤΕΙΘ) και χρησιμοποιείται από ορισμένα εργαστηριακά μαθήματα. Συγκεκριμένα βρίσκεται σε αυτό το σημείο (βλ. εικ.16,17,18,19,20) με γεωγραφικές συντεταγμένες 40.657523, 22.810330.

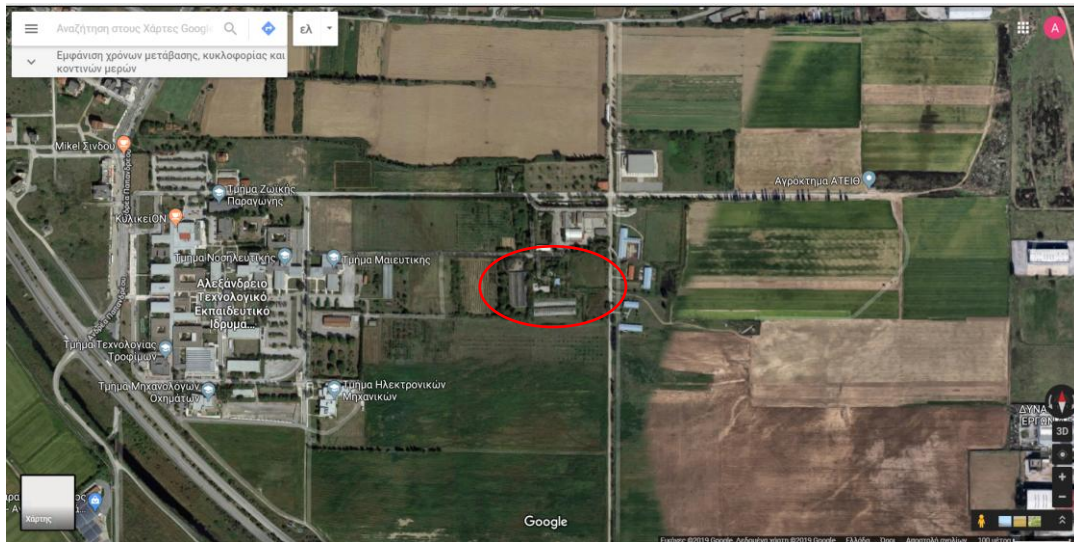

Εικ.16 Γεωγραφική θέση σημείου μελέτης (Πηγή Διαδίκτυο)

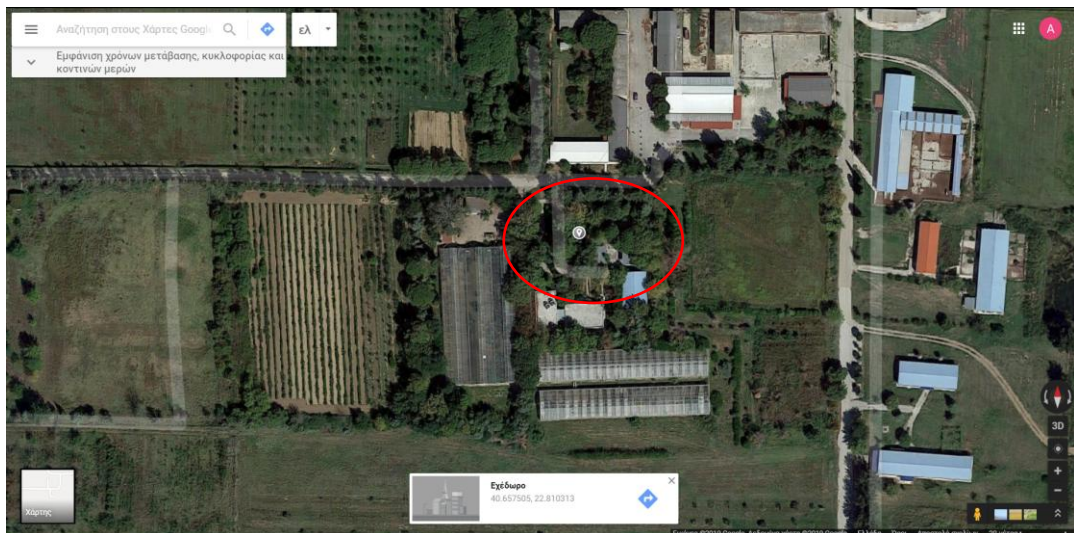

Εικ.17 Γεωγραφική θέση σημείου μελέτης (Πηγή Διαδίκτυο)

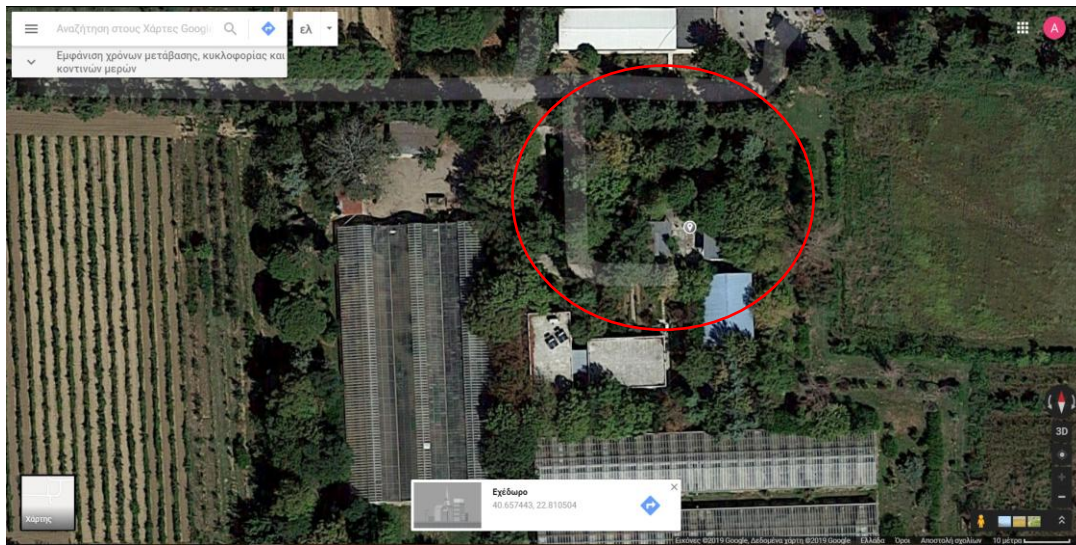
Το ΑΤΕΙΘ βρίσκεται στην Σίνδος 57400, Εχέδωρου. Η Σίνδος βρίσκεται εκτός Θεσσαλονίκης.

Εικ.18 Γεωγραφική θέση σημείου μελέτης (Πηγή Διαδίκτυο)

Εικ.19 Γεωγραφική θέση σημείου μελέτης (Πηγή Διαδίκτυο)

Εικ.20 Γεωγραφική θέση σημείου μελέτης (Πηγή Διαδίκτυο)

4.2 ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

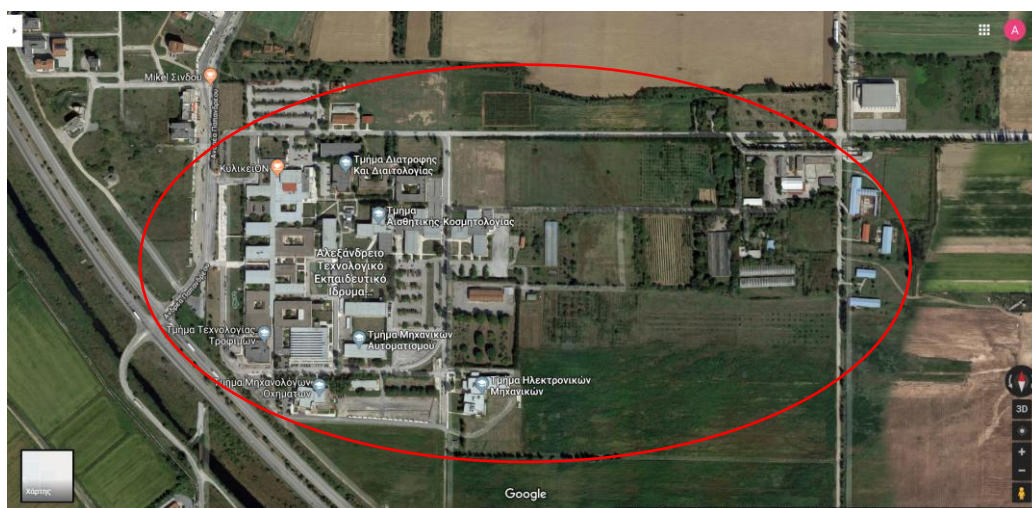
Η Σίνδος με έδρα τη Δημοτική Ενότητα Εχεδώρου και του Δήμου Δέλτα, αποτελεί κωμόπολη της Περιφερειακής Ενότητας Θεσσαλονίκης. Σύμφωνα με απογραφή του 2011 έχει πραγματικό πληθυσμό 9.289. Γεωγραφικά η θέση της Σίνδου βρίσκεται βορειοδυτικά της Θεσσαλονίκης με απόσταση 14 χιλιομέτρων και με απόσταση 12 χιλιομέτρων δυτικά του Γαλλικού ποταμού.

Εικ.21 Δορυφορική προσέγγιση της Σίνδου (Πηγή Διαδίκτυο)

Ακόμα, στη Σίνδο υπάρχει η Βιομηχανική Περιοχή Θεσσαλονίκης, οι εγκαταστάσεις του Αλεξάνδρειου Τεχνολογικού Ιδρύματος Θεσσαλονίκης και δίπλα στο το Αλεξάνδρειο ΤΕΙ είναι η «ΙΘΑΚΗ» Κέντρο Αποτοξίνωσης Ναρκωτικών.(Βλ. Εικ.21).

Όσο αφορά το Αλεξάνδρειο ΤΕΙ Θεσσαλονίκης αποτελεί το Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα που δραστηριοποιείται στη Θεσσαλονίκη. Η ίδρυση του έγινε το 1983 και φιλοξενεί 30.000 προπτυχιακούς και μεταπτυχιακούς φοιτητές. (Βλ.Εικ.22).

Εικ.22 Δορυφορική προσέγγιση του ΑΤΕΙ Θεσσαλονίκης (Πηγή Διαδίκτυο)

4.3 ΕΔΑΦΟΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑ

Το κλίμα που χαρακτηρίζει την Σίνδο, όπως και την Θεσσαλονίκη είναι Μεσογειακό έχοντας και ηπειρωτικά χαρακτηριστικά, δηλαδή η θερμοκρασία παρουσιάζει τις μικρότερες τιμές της τον Ιανουάριο και τις μεγαλύτερες τον Ιούνιο. Ετήσιο θερμομετρικό υπερβαίνει τους 20° C, ενώ την ψυχρή εποχή εισβάλλουν απότομα πολύ ψυχρές αέριες μάζες και συχνά παγώνουν ποταμοί και λίμνες. Παρατηρούνται ήπιες και ηλιόλουστες ημέρες στα μέσα του Χειμώνα.

Η μέση ετήσια θερμοκρασία του αέρα κυμαίνεται γύρω στους 16° C, η χαμηλότερη μέση θερμοκρασία στους 5,5° C και η υψηλότερη στους 26,5°C.

Το έδαφος από την άλλη μεριά που αφορά την περιοχή της Σίνδου όπου γίνεται η μελέτη έχει αμμώδες και κορεσμένο έδαφος. (Βλ.Εικ.23)

Εικ.23 Έδαφος Σίνδου (Πηγή Διαδίκτυο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΧΛΟΟΤΑΠΗΤΑ

5.1 ΣΠΟΡΟΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Εικ.24 Σπόρος χρήσης για τον σκοπό της εργασίας (Πηγή Α.Θ)

Τα μίγματα σπόρων που χρησιμοποιούνται για την εγκατάσταση του χλοοτάπητα είναι α) Νο 21 SUPERSPORT, β) Νο 23 Σκιάς, γ) Νο 41 Γηπέδων και δ) Νο 30 OLYMPIC. Στο μίγμα Νο 21 SUPERSPORT υπάρχουν οι παρακάτω επί τοις εκατό ποσότητες: 25% POA PRATENSIS, 20% CYNOSORUS CRYSTATUS, 5% AGROSTIS TENUIS, 20% LOLIUM PERENE και 30% FESTUCA RUBRA STOLONIFERA. Στο μίγμα Νο 23 Σκιάς υπάρχουν οι παρακάτω επί τοις εκατό ποσότητες: 20% LOLIUM PERENE, 10% FESTUCA OVINA, 30% FESTUCA TURBA SFOLONIFERA, 10% POA PRATENSIS, 10% AGROSTIS TENIUS και 20% POA NEMORALIS.

Στο μίγμα Νο 41 Γηπέδων υπάρχουν οι παρακάτω επί τοις εκατό ποσότητες: 50% FESTUCA RUBRA, 10% FESTUCA OVINA, 20% POA PRATENSIS, 10% CYNOSURUS CRISTOFUS και 10% AGROSTIS TENUIS. Σε ένα σύνθετο μίγμα SPECIAL FOOTBALL υπάρχουν οι παρακάτω επί τοις εκατό ποσότητες: % LOLIUM PERENE MANHATTAN, 15% POA PRATENSIS ENTOPPER, 10% POA PRATENSIS ALFA, 30% FESTUCA RUBROSTALONIFERA POLO και 10% AGROSTIS TENUIS HIGHLAND BENT.

Για την δική μας μελέτη επιλέξαμε τον σπόρο Φεστούκα 21 για την δημιουργία χλοοτάπητα στον χώρο που μας δόθηκε. (Βλ. Εικ.24).

5.2 ΑΠΑΙΡΑΙΤΗΤΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ

Τα εργαλεία που χρησιμοποιήσαμε είναι καρότσα, κύλινδρος, μπεκ, τσάπα, φτιάρι, δικράνι, σκούπα φύλλων και τσουγκράνα. (Βλ. Εικ.25).

Εικ.25 Εργαλεία και σπόρος (Πηγή Α.Θ)

Εικ.26 Καρότσα (Πηγή Α.Θ)

Εικ.27 Κύλινδρος (Πηγή Α.Θ)

Εικ.29 Μπέκ (Πηγή Α.Θ)

Εικ.30 Τσάπα (Πηγή Α.Θ)

Εικ.31 Φτυάρι (Πηγή Α.Θ)

Εικ.32 Δικράνι (Πηγή Α.Θ)

Εικ.33 Σκούπα φύλλων (Πηγή Α.Θ)

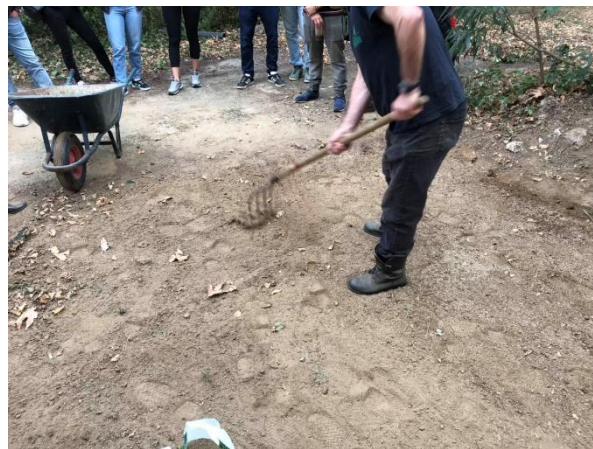
Εικ.34 Τουγκράνα (Πηγή Α.Θ)

5.3 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Η διαδικασία της εγκατάστασης του χλοοτάπητα πρέπει να γίνεται σε δυο περιόδους α) η φθινοπωρινή, δηλαδή Σεπτέμβριος μέχρι αρχές Δεκέμβρη και β) η εαρινή, δηλαδή Μάρτιο μέχρι αρχές Ιουνίου. Συνιστάται η φθινοπωρινή διότι χαμηλής θερμοκρασίας:

1. δεν υπάρχουν έντομα
2. δεν υπάρχουν μύκητες
3. δεν έχουμε πλατύφυλλα ζιζάνια
4. έχουμε πλούσιο ριζικό σύστημα.

Αποτελείται από έξι φάσεις εργασιών. Στην πρώτη φάση γίνεται με την τσουγκράνα το τσάπισμα και η κάλυψη των λακκουβών, το μάζεμα των πεσμένων φύλλων, η ισοπέδωση του εδάφους και τέλος καλύπτονται οι ατέλειες (σαν σκούπισμα). (Βλ. Εικ.26).

Εικ.26 Κάλυψη ατελειών (Πηγή Α.Τ.)

Σε δεύτερη φάση πραγματοποιείται η σπορά στα πεταχτά (αραιά), δεν χρειάζεται πυκνά και ρίχνουμε και αγριάδα απαραίτητο και βοηθητικό ζιζάνιο για το γκαζόν. Η διαδικασία της σποράς (Βλ.Εικ.27)

Εικ.27 και 28 Αγριάδα (Πηγή Α.Τ.)

πρέπει να γίνεται μέρα που δεν έχει αέρα για να γίνει σωστή η κατανομή του σπόρου στο αποτέλεσμα μας. Τέλος, ρίχνουμε σπόρο γύρω από τον βραχόκηπο για να είναι εμφανή τα όρια, ως διαχωριστικό θα φυτρώσει το γκαζόν.(Βλ. Εικ.28).

Εικ.28 Τρόπος σποράς του χλοοτάπητα (Πηγή Α.Τ.)

Στην τρίτη φάση γίνεται η κάλυψη του σπόρου που ρίξαμε με τη τσουγκράνα ή με το δικράνι. (Βλ. Εικ.29).

Εικ.29 Κάλυψη σπόρου (Πηγή Α.Τ.)

Στη συνέχεια, κάνουμε την ισοπέδωση με τον ειδικό κύλινδρο όπου είναι η τέταρτη φάση και μετά περιφερειακή νέκρωση με εντομοκτόνο είναι η πέμπτη φάση. Πριν την τελική ισοπέδωση ξανά πετάμε τον σπόρο για τυχόν σημεία που δεν καλύφθηκαν.(Βλ. Εικ.30,31,32).

Εικ.30 Επανάληψη σποράς (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.31 Ισοπέδωση (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.32 Αποτέλεσμα ισοπέδωσης (Πηγή Α.Τ.)

Τέλος, η έκτη και τελευταία φάση είναι η άρδευση με την βοήθεια των pop up είτε περιφερειακά είτε στη μέση του σημείου που έγινε η εγκατάσταση.

5.3.1 ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Οι εργασίες που πρέπει να πραγματοποιηθούν πριν την εγκατάσταση του χλοοτάπητα είναι:

- Απαιτείται βαθύ τσάπισμα.
- Αφαιρούμε αντικείμενα που ίσως να μην θέλουμε στον χώρο.
- Καθαρίζουμε τον χώρο από τυχόν σκουπίδια, πεσμένα φύλλα, πέτρες, φυτά και αγριάδα.
- Βάζουμε καινούργιο χώμα σε βάθος 20-30 εκ..
- Πραγματοποιούμε εργασίες με την φρέζα ώστε να γίνει καλό ανακάτεμα του παλιού και του καινούργιου χώματος σε βάθος 8-10 εκ..(Βλ.Εικ.33)
- Προσθέτουμε 40-50 κιλά υπερφωσφορικό ή μικτό λίπασμα 11-15-15 σε βάθος 10-15 εκ. που βοηθάει στην ανάπτυξη πλούσιου ριζικού συστήματος.
- Ισοπεδώνουμε το έδαφος με τον κύλινδρο.
- Αγορά του σπόρου.

Εικ.33 Φρέζα (Πηγή Α.Τ.)

5.3.2 ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Οι εργασίες που πρέπει να πραγματοποιηθούν κατά την εγκατάσταση, εφόσον έχει γίνει η ισοπέδωση που προαναφέρθηκε στο 5.3.1, είναι:

- Η σπορά γίνεται στα πεταχτά.
- Γίνεται κάλυψη του σπόρου με δικράνι ή τσουγκράνα.
- Για καλύτερη επαφή σπόρου και χώματος πραγματοποιείται το κυλίνδρισμα και το ισοπέδωμα.
- Ελαφρύ πότισμα με μπέκ και χρήση μυκητοκτόνων εδάφους.

5.3.3 ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Τέλος, οι εργασίες που πραγματοποιούνται μετά την εγκατάσταση του χλοοτάπητα είναι οι εξής:

- Έλεγχος υγρασίας δυο φορές την ημέρα.
- Συγκέντρωση παρατηρήσεων την 7^η και 15^η ημέρα μετά την σπορά.
- Στο ύψος 4-5 εκ. στα φυτά γίνεται κυλίνδρισμα.
- Πριν την πρώτη κοπή γίνεται το βοτάνισμα.
-

5.4 ΚΟΠΗ ΧΛΟΟΤΑΠΗΤΑ

Η πρώτη κοπή πραγματοποιείται όταν ο χλοοτάπητας έχει φτάσει σε ύψος για να κοπεί, δηλαδή 8-10 εκ.. Η κοπή γίνεται με μηχανή του γκαζόν. (Βλ. Εικ.34,35).

Εικ.34 Μηχανή του γκαζόν (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.35 Πρώτη κοπή του γκαζόν (Πηγή Α.Τ.)

Εφόσον γίνει το κούρεμα ακολουθεί η λίπανση, η οποία γίνεται μετά από έναν μήνα από την σπορά με 10-15 κιλά λιπάσματος το στρέμμα. Το λίπασμα που χρησιμοποιείται είναι Νιτρική Αμμωνία, σε χαμηλή θερμοκρασία. (Βλ. Εικ.36,37,38).

Εικ.36 Λίπασμα Νιτρικής αμμωνίας (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.37 Λίπασμα Νιτρικής Αμμωνίας (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.38 Λίπανση (Πηγή Α.Τ.)

Η δεύτερη λίπανση που πρέπει να γίνει είναι 40-50 ημέρες μετά την πρώτη λίπανση. Στη συνέχεια, γίνεται η άρδευση με τα μπεκ και τα pop up. (Βλ. Εικ.39,40).

Εικ.39 Άρδευση με μπεκ και pop up (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.40 Άρδευση με μπεκ και pop up (Πηγή Α.Τ.)

5.4 ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΧΛΟΟΤΑΠΗΤΑ

Στην συντήρηση του χλοοτάπητα ανήκουν οι παρακάτω διαδικασίες που ήδη έχουν γίνει απλά τις επαναλαμβάνουμε:

- Κοπή του χλοοτάπητος (Βλ.Εικ.41).
- Λίπανση του χλοοτάπητος (Βλ.Εικ.42).
- Άρδευση του χλοοτάπητος(Βλ.Εικ.43).
- Καλός αερισμός.
- Αντιμετώπιση ζιζανίων.
- Αντιμετώπιση βρύων και λειχήνων.
- Αντιμετώπιση προβλημάτων αλατότητας.
- Επιδιόρθωση περιοχών που λιμνάζουν.

Εικ.41 Κούρεμα (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.42 Λίπανση (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.43 Λίπασμα Κομπλιζάρ (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.44 Λίπασμα Κομπλιζάρ (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.45 Άρδευση (Πηγή Α.Τ.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΝΟΣ ΚΗΠΟΥ

6.1 ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΕΝΟΣ ΚΗΠΟΥ

Η Αρχιτεκτονική Τοπίου και η διαμόρφωση ενός κήπου ακολουθεί 5 βασικές αρχές α) την αρχή της ισορροπίας, β) την αρχή της εστίασης, γ) την αρχή της απλότητας, δ) την αρχή του ρυθμού και ε) την αρχή της αναλογίας.

Στην Αρχή της Ισορροπίας τα σχέδια που συναντάμε απολύτως συμμετρικά, ασύμμετρα με εξισορρόπηση του αποτελέσματος και ασύμμετρα σχέδια ανισόρροπα και σχέσης φόντου- προσκηνίου.

Η Αρχή της Εστίασης, ένας κήπος συνήθως έχει ένα σημείο αναφοράς ή έλξης του επισκέπτη. Σε έναν ιδιωτικό κήπο πρέπει να εστιάζεται ο σχεδιασμός στην είσοδο του σπιτιού ή σε ένα ξεχωριστό στοιχείο, για παράδειγμα ένα ιδιαίτερο φυτό ή κάποιου είδους κατασκευή.

Στην Αρχή της Απλότητας ισχύει η φράση «less is more». Η απλότητα δεν μπορεί να δοθεί με κάποια βήματα ώστε να εφαρμοστεί σε έναν κήπο. Η μόνη συμβουλή που μπορεί να δοθεί είναι ο περιορισμός στη χρήση πολλών διαφορετικών λουλουδιών, υλικών, χρωμάτων και άλλων στοιχείων.

Ο στόχος της Αρχής του Ρυθμού είναι ο κήπος να γίνει αναγνωρίσιμος και οικείος. Δηλαδή να υιοθετηθεί μια συγκεκριμένη σχεδιαστική τακτική για ένα συγκεκριμένο σχέδιο σε όλο του το μήκος και πλάτος, για παράδειγμα η επανάληψη παρτεριών με παρόμοια χάραξη, φυτά μέσα σε παρτέρια του ίδιου είδους.

Η Αρχή της Αναλογίας αποτελεί την πιο γνωστή έννοια στο ευρύ κοινό, διότι είναι μια έννοια που χρησιμοποιείται και σε άλλες επιστήμες. Η εισαγωγή της κλίμακας στο σχεδιασμό των εξωτερικών χώρων στοχεύει στην επίτευξη της αίσθησης της ζεστασιάς και φιλοξενίας για τους φιλοξενούμενους του χώρου-κήπου.

6.2 ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΕΝΟΣ ΚΗΠΟΥ

Η διακόσμηση ενός κήπου εξαρτάται ανάλογα το μέγεθος του κήπου που μας δίνεται, το σημείο που βρίσκεται ο κήπος (πχ. κοντά στη θάλασσα), το χρηματικό ποσό που σκοπεύουμε να διαθέσουμε και φυσικά από την ποικιλία ιδεών που έχει ο δημιουργός.

6.2.1 ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΚΗΠΟΥ

Ο φωτισμός ενός κήπου εξαρτάται από:

- Την θέση που βρίσκεται ο κήπος.
- Την ποικιλία φυτών που υπάρχουν μέσα και περιφερειακά στον χώρο.
- Από το πόσο περιποιημένα είναι τα φυτά.

6.2.2 ΕΠΙΠΛΑ ΚΗΠΟΥ

Η επιλογή των επίπλων που θα επιλέξουμε για τον χώρο του κήπου πρέπει:

- Να είναι βολικά και χρήσιμα στον χώρο.
- Να είναι οικονομικά και φιλικά προς το περιβάλλον.
- Να υπάρχουν λίγα έπιπλα, έτσι ώστε η φύση να παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο στον κήπο.

6.3 ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΥΛΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΕΝΟΣ ΚΗΠΟΥ

Για τον σχεδιασμό ενός κήπου χρειάζονται σχέδια κατόψεων του χώρου που θα διαμορφωθεί οπότε αυτά τα σχέδια θα γίνουν είτε στον υπολογιστή είτε με χαρτί, μολύβι και χάρακα. Στη συνέχεια, έχοντας τις κατόψεις μελετάμε τι υπάρχει ήδη στον χώρο και τι θα θέλαμε να υπάρξει. Σύμφωνα με τις ιδέες που έχουμε στο μυαλό μας, συλλέγουμε τα αντικείμενα που θα μας ήταν χρήσιμα για την υλοποίηση των ιδεών. Για παράδειγμα, στην δική μας μελέτη υπήρχαν δυο ξύλινα παλιά παγκάκια, τα οποία επιλέξαμε να βερνικώσουμε και στη συνέχεια να χρησιμοποιήσουμε ως νέα στοιχεία στον χώρο.(Βλ.Εικ.46,47).

Εικ.46 Το παγκάκι που συναντήσαμε στον χώρο (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.47 Μετά το βερνίκωμα (Πηγή Α.Θ.)

Και αντίστοιχα συνέβη και σε παρτέρια φυτών.(Βλ. Εικ.48,49)

Εικ.48 Τα παρτέρια που συναντήσαμε στον χώρο (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.49 Μετά το βερνίκωμα (Πηγή Α.Θ.)

Τα υλικά που χρησιμοποιήθηκαν ήταν πινέλο και βερνίκι.(Βλ. Εικ.50,51).

Εικ.50,51 Πινέλο, Βερνίκι (Πηγή Α.Θ.)

Επιπλέον, η συντήρηση που προαναφέρθηκε εφαρμόστηκε και στις ρόδες που υπήρχαν στον χώρο σε σχήμα πυραμίδας ως γλάστρες. (Βλ. Εικ.52,53,54).

Εικ.52 Καθαρισμός των ελαστικών με νερό (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.53 Συνολική εικόνα των ελαστικών μετά τον καθαρισμό τους (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.54 Τοποθέτηση των ελαστικών στον ήλιο για να στεγνώσουν (Πηγή Α.Θ.)

Η αιτία που καθарίσαμε και αφήσαμε να στεγνώσουν οι ρόδες ήταν για να γίνει καλύτερη η εφαρμογή της νέας μπογιάς που θα χρησιμοποιούσαμε. Τα χρώματα που επιλέξαμε είναι κόκκινο- κεραμιδί και κίτρινο-κροκί. Η επιλογή αυτών των χρωμάτων έγινε διότι θέλαμε να δημιουργήσουμε ένα ευχάριστο κλίμα στον επισκέπτη στον κήπο. (Βλ. Εικ.55).

Εικ.55 Τα χρώματα που επιλέξαμε (Πηγή Α.Θ.)

Το σκεπτικό μας ήταν να μοιραστούν τα ελαστικά όσο αφορά τον χρωματισμό.(Βλ. Εικ.56,57,58,59,60).

Εικ.56 Η διαδικασία χρωματισμού των ελαστικών (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.57 Το αποτέλεσμα των κόκκινων ελαστικών (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.58,59 Η διαδικασία χρωματισμού των ελαστικών (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.60 Το αποτέλεσμα της διαδικασίας και των δυο χρωματισμών (Πηγή Α.Θ.)

6.4 ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗΣ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΕΝΟΣ ΚΗΠΟΥ

Ο σημαντικότερος σκοπός της διακόσμησης και του σχεδιασμού ενός κήπου είναι σαν ένας τρόπος «διαφυγής» από την καθημερινότητα του ανθρώπου. Δημιουργώντας έναν χώρο με ευχάριστα χρώματα, φυτά, έπιπλα οικεία και άνετα και φυσικά το φυσικό φως του ήλιου ο άνθρωπος βρίσκει τον τρόπο να πάρει μια ανάσα από την καθημερινή ρουτίνα. Οπότε είναι ξεκάθαρα ψυχολογικοί οι λόγοι που σχεδιάζουμε και διακοσμούμε με αγάπη, προσοχή και γούστο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7^ο ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΙΔΕΕΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ

7.1 ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΕΠΙΠΛΩΝ-ΦΥΤΩΝ

Για να μπορέσουμε να διαμορφώσουμε τον χώρο όπως είχαμε φανταστεί χρειάστηκε αρχικά να καθαρίσουμε το κομμάτι που μας δόθηκε από σκουπίδια και πεσμένα φύλλα. (Βλ.Εικ.61,62,63,64,65).

Εικ.61 Σημείο μελέτης 1 Οκτωβρίου (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.62 Σημείο μελέτης 1 Οκτωβρίου (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.63 Σημείο μελέτης 1 Οκτώβρη (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.64 Σημείο μελέτης 1 Οκτώβρη (Πηγή Α.Τ.)

(Εικ.65 Σημείο μελέτης 1 Οκτώβρη)

Στις φωτογραφίες παρακάτω παρατηρούμε ότι έχουν αφαιρεθεί οι ρόδες, ένα τρενάκι από κούτσουρα, το τραπεζάκι από κούτσουρα και καθαρίστηκαν οι βραχόκηποι.(Βλ.Εικ.66,67,68,69).

Εικ.66 Σημείο μελέτης 12 Οκτώβρη (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.67 Σημείο μελέτης 12 Οκτώβρη (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.68 Σημείο μελέτης 12 Οκτώβρη (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.69 Σημείο μελέτης 12 Οκτώβρη (Πηγή Α.Τ.)

7.2 ΣΚΟΠΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ

Ο σκοπός των διαδικασιών που πραγματοποιήθηκαν, ο καθαρισμός του χώρου και η αφαίρεση φυτών και επίπλων, ήταν για την επίτευξη των νέων ιδεών μας για τον κήπο αυτόν.

Μια από τις κυριότερες ιδέες μας ήταν να διακοσμήσουμε τον χώρο με υλικά που ανακυκλώνονται και δεν είναι βλαβερά για το περιβάλλον, έτσι επιλέξαμε να δημιουργήσουμε από μεταλλικά τενεκεδάκια τις κομπόστας γλάστρες και να καρφωθούν στον πλάτανο, να εκμεταλλευτούμε με διαφορετικούς τρόπους τα ήδη υπάρχοντα λάστιχα. Δηλαδή κάποια να χρησιμοποιηθούν ως γλάστρες και με κάποια άλλα να δημιουργήσουμε τραπεζάκι στο καθιστικό. Επόμενη ιδέα μας είναι να βερνικωθούν τα έπιπλα που ήδη υπήρχαν, δηλαδή δυο παγκάκια και δυο παρτέρια λουλουδιών. Και τέλος, να φανούν οι βραχόκηποι με λουλούδια και να ανοίξει ο χώρος.

7.3 ΕΡΓΑΛΕΙΑ

Τα εργαλεία που χρησιμοποιήθηκαν για τον καθαρισμό του χώρου και για την διαμόρφωσή του είναι τα παρακάτω. (Βλ. Εικ.70,71,72,73,74,75,76).

Εικ.70 Μηχανή του γκαζόν (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.71 Φυσητήρι για πεσμένα φύλλα (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.72 Ρορ up (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.73 Καρότσα (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.74 Μπεκ (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.75 Δικράνι (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.76 Σκούπα για τα πεσμένα φύλλα (Πηγή Α.Τ.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8^ο ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΔΕΝΔΡΩΝ-ΘΑΜΝΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΡΡΙΧΩΜΕΝΩΝ

8.1 ΚΛΑΔΕΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΣΧΗΜΑΤΩΝ

Για να ξεκινήσουμε τις εργασίες στον χώρο χρειάστηκε πρώτα να ανανεώσουμε αρκετά φυτά και δένδρα, κλαδεύοντας τα. Πρώτα ασχοληθήκαμε με την Καλλωπιστική ροδιά, που δημιουργεί μια μπορντούρα στον κήπο, όπου έπρεπε να την κοντύνουμε σε ύψος τέτοιο όπου να μπορεί ένας περαστικός να βλέπει εξωτερικά τον κήπο, χωρίς να χρειαστεί να εισέλθει σε αυτόν. Το ύψος αυτό το σημειώσαμε πάνω στην μπορντούρα με ένα σχοινί σαν οδηγό. (Βλ. Εικ.77,78,79,80,81,82,83,84).

Εικ.77 Το σημάδι με το σχοινί για το ύψος κοπής (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.78 Το σχοινί που χρησιμοποιήθηκε σαν οδηγός στην κοπή (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.79 Υπόδειξη για τον τρόπο κοπής της μπορντούρας (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.80 Κλάδεμα από εμάς (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.81 Κλάδεμα από εμάς (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.82 Το τελικό αποτέλεσμα της ανανέωσης (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.83 Το τελικό αποτέλεσμα της ανανέωσης (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.84 Το τελικό αποτέλεσμα της ανανέωσης (Πηγή Α.Τ.)

Στη συνέχεια, φροντίσαμε κάποια δένδρα μέσα στον χώρο όπως τον Κέδρο, όπου τον κλαδέψαμε και του κάναμε ανάχωμα. (Βλ.Εικ.85,86,87,88,89).

Εικ.85 Κλάδεμα κάτω κλαδιών του Κέδρου (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.86 Δημιουργία αναχώματος από εμάς (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.87 Δημιουργία αναχώματος από εμάς (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.88 Τελικό αποτέλεσμα από το κλάδεμα και δημιουργία αναχώματος (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.89 Τελικό αποτέλεσμα αναχώματος (Πηγή Α.Τ.)

Επόμενο φυτό που ήθελε ανανέωση ήταν η Πικροδάφνη η οποία κλαδεύτηκε αρκετά και της δώσαμε ένα σχήμα θάμνου. (Βλ.Εικ.90,91,92,93).

Εικ.90 Η Πικροδάφνη πριν τις παρεμβάσεις μας (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.91 Η Πικροδάφνη μετά το κλάδεμα (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.92 Τελικό αποτέλεσμα Πικροδάφνης (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.93 Τελικό αποτέλεσμα Πικροδάφνης (Πηγή Α.Τ.)

Στην μπορντούρα που κλαδέψαμε είχαμε τον Κισσό, ο οποίος ως αναρριχώμενο φυτό, είχε εξαπλωθεί αρκετά και μπλέχτηκε ανάμεσα στην μπορντούρα και την Πικροδάφνη. Έτσι, είχαμε πρόβλημα αρχικά στην ανάπτυξη των υπόλοιπων φυτών του κήπου σε εκείνο το σημείο διότι ο Κισσός έχει την τάση να «πνίγει» το φυτό στο οποίο περιπλέκεται. Έτσι επιλέξαμε να αφαιρεθεί εντελώς το φυτό. (Βλ.Εικ.94,95,96).

Εικ.94 Ο Κισσός περιπλεγμένος στην μπορντούρα (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.95 Η διαδικασία καθαρισμού του Κισσού από εκείνο το σημείο (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.96 Το τελικό αποτέλεσμα της αφαίρεσης του Κισσού (Πηγή Α.Τ.)

Τέλος, κλαδεύτηκε το Λιγούστρο, η Δερβενιά, ο Ελαιάργος και η Δάφνη του Απόλλωνος δίπλα στο καθιστικό. (Βλ. Εικ.97).

Εικ.97 Το τελικό αποτέλεσμα του κλαδέματος (Πηγή Α.Τ.)

8.2 ΕΡΓΑΛΕΙΑ

Τα εργαλεία που χρησιμοποιήσαμε για τη διαμόρφωση και την ανανέωση των δένδρων και των θάμνων ήταν:

- Μικρό Κλαδευτήρι
- Πριόνι
- Μεγάλο Κλαδευτήρι
- Σχοινί
- Φτυάρι
- Τσάπα

(Βλ. Εικ.98,99,100,101,102).

Εικ.98 Μικρά Κλαδευτήρια και Πριόνια (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.99 Μεγάλο Κλαδευτήρι (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.100 Μεγάλο Κλαδευτήρι (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.101 Φτυάρι (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.102 Τσάπα (Πηγή Α.Τ.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9^ο

ΒΡΑΧΟΚΗΠΟΣ

9.1 ΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΤΟΥ

Ένας βραχόκηπος είναι μια μικρογραφία ενός πραγματικού χώρου. Οι βραχόκηποι αποτελούν ένα αναπόσπαστο κομμάτι της σύγχρονης κηποτεχνίας. Η ιδέα φαίνεται πως γεννήθηκε από τοπία των Ελβετικών Άλπεων. Οι ειδικοί γοητεύτηκαν από τον συνδυασμό της πέτρας με τα φυτά και την αρμονία των φυσικών τοπίων, οι οποίοι προσαρμόσαν αυτό το νέο είδος κήπου στις ανάγκες του κλίματος της εκάστοτε χώρας.

Οι βραχόκηποι διακρίνονται σε εξής είδη:

- Μεσογειακός
- Αλπικός
- Ιαπωνικός
- Ξεροφυτικός
- Υδροβραχόκηπος

Ο Μεσογειακός πρόκειται για έναν βραχόκηπο που είναι ιδανικός για κλίματα όπως στη χώρα μας, διότι για την κατασκευή του χρησιμοποιούνται μεσογειακά είδη φυτών. (Βλ. Εικ. 103)

Εικ.103 Μεσογειακός τύπος βραχόκηπου (Πηγή Α.Θ.)

Ο Αλπικός πρόκειται για χώρες με χαμηλές θερμοκρασίες και τα φυτά που υπάρχουν σε αυτόν έχουν χαμηλές απαιτήσεις σε νερό και μεγάλη αντοχή στο κρύο. (Βλ. Εικ.104).

Εικ.104 Αλπικός τύπος βραχόκηπου (Πηγή Α.Θ.)

Ο Ιαπωνικός αποτελεί έναν βραχόκηπο στον οποίο συναντάμε το στοιχείο του νερού και τα φυτά που υπάρχουν σε αυτόν έχουν συμβολικό ή θρησκευτικό χαρακτήρα, σύμφωνα με την Ιαπωνική κουλτούρα. (Βλ.Εικ.105).

Εικ.105 Ιαπωνικός τύπος βραχόκηπου (Πηγή Α.Θ.)

Ο Ξεροφυτικός ή αλλιώς βραχόκηπος της Ερήμου πρόκειται για έναν βραχόκηπο σε θερμά και ξηρά κλίματα και αποτελείται από παχύφυτα και κάκτους. (Βλ. Εικ.106)

Εικ.106 Ξεροφυτικός τύπος βραχόκηπου (Πηγή Α.Θ.)

Ο Υδροβραχόκηπος αποτελεί έναν βραχόκηπο που συνδυάζει το νερό και το βραχώδες στοιχείο και επιλέγουμε υδρόφιλα είδη φυτών. (Βλ. Εικ.107)

Εικ.107 Υδροβραχόκηπος τύπος βραχόκηπου (Πηγή Α.Θ.)

9.2 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝΟΣ ΒΡΑΧΟΚΗΠΟΥ

Η δημιουργία ενός βραχόκηπου ακολουθεί τα παρακάτω στάδια:

- Επιλογή των φυτών με βάση το κλίμα, ηλιοφάνεια, έδαφος κλπ. Ένα επιλέξουμε πολυετή φυτά θα κρατήσουν περισσότερο και δεν θα χρειαστεί ανακατάταξη τον επόμενο χρόνο.
- Εύρεση ή αγορά βράχων και πετρών βραχόκηπου.
- Καθαρισμός του εδάφους από σκουπίδια και ζιζάνια.
- Ενσωμάτωση φρέσκου χώματος και ανακάτεμα με το παλιό.
- Κατασκευή υπερυψωμένων στρωμάτων χώματος εφόσον χρειάζεται, επιλογή σημείων φύτευσης και φύτευση των φυτών.
- Πάτημα του χώματος γύρω γύρω από τα φυτά και τοποθέτηση χαλικιού στα ενδιάμεσα ή πέτρες και πότισμα με προσοχή.

Με τη δημιουργία και κατασκευή ενός βραχόκηπου χρειάζεται να γίνονται κάποιες εργασίες κατά την διάρκεια του χρόνου (πότισμα, κλάδεμα και το είδος των φυτών λίπανση).

9.2.1 ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ

Στον χώρο που μας ανατέθηκε υπάρχουν δυο βραχόκηποι, τους οποίους έπρεπε να καθαρίσουμε από χρόνια κακομεταχείριση. (Βλ. Εικ.108, 109).

Εικ.108, 109 Ο πρώτος και ο δεύτερος βραχόκηπος αντίστοιχα (Πηγή Α.Θ.)

Για κάθε βραχόκηπο χρειάστηκε να αφιερώσουμε αρκετές ώρες κόπου και δουλειάς για ένα αξιοποιήσιμο αποτέλεσμα. Χρειάστηκε να αφαιρεθούν σκουπίδια, παλιά χόρτα από προηγούμενες κοπές του γκαζόν και πεσμένα φύλλα. (Βλ. Εικ.110,111,112,113,114,115).

Εικ.110 Μετά τον καθαρισμό του πρώτου βραχόκηπου (Πηγή Α.Θ.)

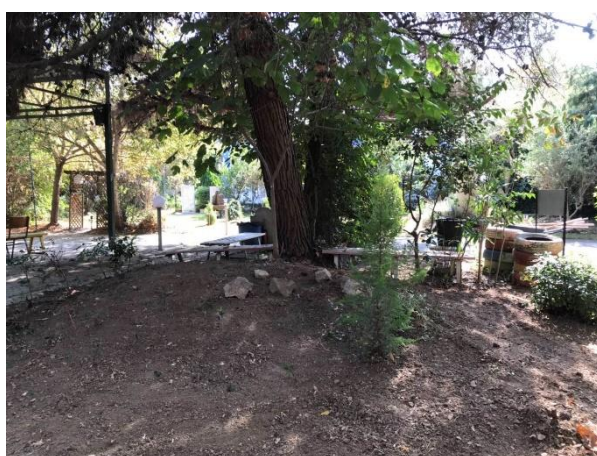
Εικ.111 Μετά τον καθαρισμό του πρώτου βραχόκηπου (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.112 Μετά τον καθαρισμό του πρώτου βραχόκηπου (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.113 Μετά τον καθαρισμό του δεύτερου βραχόκηπου (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.114 Μετά τον καθαρισμό του δεύτερου βραχόκηπου (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.115 Μετά τον καθαρισμό του δεύτερου βραχόκηπου (Πηγή Α.Θ.)

9.2.2 ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΒΡΑΧΟΚΗΠΩΝ

Μετά τον καθαρισμό των δύο βραχόκηπων, σειρά έχει η αφαίρεση δένδρων που δεν είναι πια απαραίτητα στα σημεία αυτά. Εμείς στους βραχόκηπους που αναλάβαμε δεν χρειάστηκε να αφαιρέσουμε φυτά, παρά μόνο να τα ανανεώσουμε κλαδεύοντας τα.

Στη συνέχεια, τοποθετήσαμε κάποιους βράχους που ήδη υπήρχαν στον χώρο σε θέσεις που επιλέξαμε εμείς. (Βλ. Εικ.116,117).

Εικ.116 Η τοποθέτηση των βράχων του πρώτου βραχόκηπου (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.117 Η τοποθέτηση των βράχων του δεύτερου βραχόκηπου (Πηγή Α.Θ.)

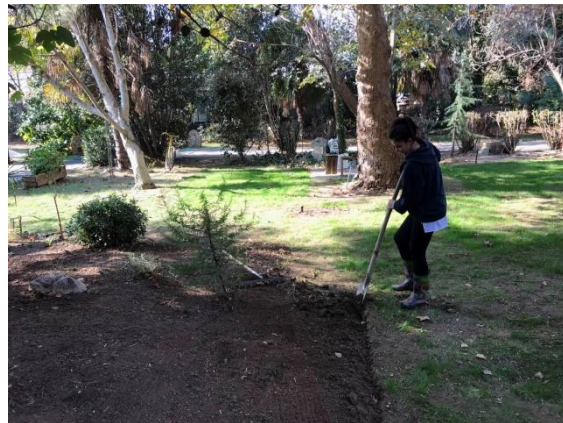
Στη συνέχεια, ακολούθησε διαχωρισμός του βραχόκηπου με τον χλοοτάπητα. Αυτό έγινε με το φτυάρι. (Βλ. Εικ.118, 119,120,121,122).

Εικ.118 Ο βραχόκηπος και το φτυάρι (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.121 Ο διαχωρισμός του βραχόκηπου με τον χλοοτάπητα (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.120 Ο διαχωρισμός του βραχόκηπου με τον χλοοτάπητα (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.121 Τελικό αποτέλεσμα πρώτου βραχόκηπου (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.122 Τελικό αποτέλεσμα του δεύτερου βραχόκηπου (Πηγή Α.Θ.)

9.3 ΔΕΝΔΡΑ ΚΑΙ ΦΥΤΑ ΤΩΝ ΒΡΑΧΟΚΗΠΩΝ

Τα κατάλληλα φυτά βραχόκηπων απαντώνται παντού. Σε παραθαλάσσιες και σε ηπειρωτικές περιοχές. Τα βασικά τους χαρακτηριστικά προκειμένου να επιλεγούν ως φυτά βραχόκηπων είναι:

- α) το ύψος και το πλάτος τους, τα οποία στην ώριμη ηλικία δεν θα πρέπει να ξεπερνούν τα 100 εκ.,
- β) να είναι ανθεκτικά στις υψηλές θερμοκρασίες και στην ξηρασία,
- γ) να επιζητούν τον ήλιο
- δ) να αναπτύσσονται με αργούς ρυθμούς
- ε) με το χρώμα των ανθέων, την εποχή της ανθοφορίας τους, το σχήμα και το χρώμα του φυλλώματός τους, να δημιουργούν όμορφη εικόνα όλες τις εποχές του έτους.

Αρχικά, θα πρέπει να απορρίψουμε τα μεγάλα καλλωπιστικά δένδρα. Οι κάκτοι και τα παχύφυτα είναι μια κατηγορία φυτών που μπορούμε να εμπιστευτούμε, προσέχοντας φυσικά τα βασικά χαρακτηριστικά των επιλογών μας, όπως αναφέραμε πιο πάνω. Ασφαλώς θα χρησιμοποιήσουμε τις νάνες ποικιλίες των Κωνοφόρων. Ο γιουνίπερος, το έλατο γλαυκό, η σφαιρική τούγια είναι ορισμένα από αυτά με εντυπωσιακό σχήμα και χρώμα φυλλώματος. Οι αειθαλείς θάμνοι μας δίνουν πολλές επιλογές φυτών για το βραχόκηπο. Θα πρέπει να ξεχωρίσουμε την αγγελική νάνα, την λευκή αμπέλια με τα εντυπωσιακά άνθη και το εύρος της ανθοφορίας της, τις νάνες ποικιλίες της Βερονίκης κ.α. Τέλος, οι φυλλοβόλοι θάμνοι συμβάλλουν ουσιαστικά στην όμορφη εικόνα του βραχόκηπου με την εντυπωσιακή ανθοφορία τους και την εναλλαγή του σχήματός τους κατά την πτώση ή την έκπτυξη των

φύλων τους με την εναλλαγή των εποχών. Ωστόσο καλό είναι να μην χρησιμοποιούνται πολλά φυτά στον βραχόκηπο, διότι η πτώση των φύλλων τους δημιουργεί αρκετά προβλήματα στον καθαρισμό του εδάφους και στην εικόνα του βραχόκηπου.

Στον πρώτο βραχόκηπο υπάρχουν τα εξής φυτά(Βλ. Εικ.123):

- Αγγελική
- Βιβούρνο

Στον δεύτερο βραχόκηπο υπάρχουν τα εξής φυτά(Βλ. Εικ.124):

- Συκιά
- Αγγελική
- Λεμονοκυπάρισσο
- Λιγούστρο

Μετά από παρεμβάσεις που έγιναν προσθέσαμε κάποια φυτά, διότι ήταν πολύ άδειος ο χώρος του βραχόκηπου. Τα φυτά που προστέθηκαν είναι τα παρακάτω:

Στον πρώτο βραχόκηπο:

- Έρρικα (Βλ.Εικ.125)
- Αγγελική μικρόφυλλη(Βλ.Εικ.126)
- Φασκόμηλο (Βλ. Εικ.127)

Στον δεύτερο βραχόκηπο:

- Χαμαικυπάρισσος (Βλ.Εικ.128)
- Ασφάκα (Βλ. Εικ.129)
- Φασκόμηλο (Βλ.Εικ.127)
- Έρρικα (Βλ.Εικ.125)
- Αγγελική μικρόφυλλη (Βλ.Εικ.126)
- Ρίγανη καλλωπιστική (Βλ.Εικ.130)

Εικ.123 Τα φυτά του πρώτου βραχόκηπου (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.124 Τα φυτά του δεύτερου βραχόκηπου (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.125 Έρρικα (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.126 Αγγελική μικρόφυλλη (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.127 Φασκόμηλο (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.128 Χαμαικυπάρισσος (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.129 Ασφάκα (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.130 Ρίγανη καλλωπιστική (Πηγή Α.Θ.)

9.4 ΕΡΓΑΛΕΙΑ

Τα εργαλεία που χρησιμοποιήθηκαν για την φύτευση των φυτών που αναφέρθηκαν παραπάνω ήταν τα εξής:

- Φτυάρι (Βλ.Εικ.131)
- Τσάπα(Βλ.Εικ..132)
- Λάστιχο ποτίσματος(Βλ.Εικ.133)
- Τσουγκράνα(Βλ.Εικ.134)

Εικ.131 Φτυάρι (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.132 Τσάπα (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.133 Λάστιχο ποτίσματος (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.134 Τσουγκράνα (Πηγή Α.Θ.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10^ο

ΦΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΚΗΠΟΥ

10.1 ΦΥΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΥΠΗΡΧΑΝ

Στον χώρο που μας δόθηκε υπήρχαν κάποια, τα οποία αναλάβαμε να κλαδέψουμε, να διαμορφώσουμε και να αφαιρέσουμε όσα δεν ήταν απαραίτητα. Τα φυτά αυτά είναι:

- Καρυδιά
- Χαμαίρωπας
- Δάφνη Απόλλωνος
- Πλάτανος
- Κέδρος
- Σφένδαμος
- Λιγούστρο
- Ροδιά Καλλωπιστική
- Αγγελική
- Βιβούρνο Αειθαλές
- Πικροδάφνη
- Συκιά
- Ελαίαργος
- Μυρτιά
- Δερβάνια
- Κατάλη
- Πεύκο κοινό
- Λεμονοκυπάρισσο

10.1.1 ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΘΕ ΦΥΤΟΥ

○ ΚΑΡΥΔΙΑ

Επιστημονικό όνομα: *Juglans regia*

Είδη και ποικιλίες: Γένος με 20 είδη

Ύψος: 35 m

Πλάτος: Το μισό του ύψους

Φύλλα: Μεγάλα, μακριά και σύνθετα, το καθένα αποτελείται από 7-9 μικρά φύλλα, με ωοειδές σχήμα

Άνθη: Αφανή, χωρίς πέταλα, με τα αρσενικά να σχηματίζουν ταξιανθίες

Φυτό: Αυτοφυές, αγγειόσπερμο, μονοχλαμυδικό, φυλλοβόλο δέντρο

Σχήμα φυτού: Σφαιρικό

Καλλιέργεια: Προσαρμόζεται σε όλα τα βαθιά και διαπερατά από το νερό εδάφη, αλλά και σε φτωχά ακόμη χώματα, όμως προτιμά χώματα που δεν είναι πολύ φτωχά, όπως αργιλοασβεστώδη, βαθιά με καλή στράγγιση ή αργιλοαμμώδη με καλή στράγγιση.

Κλαύδεμα: Δεν επιδέχεται βαθύ κλάδεμα. Υπάρχει μάλιστα η αντίληψη ότι η καρυδιά δεν πρέπει να κλαδεύεται.

Πολλαπλασιασμός: Με σπόρο από καλά και ειδικά επιλεγμένα δέντρα και με εμβολιασμό αλλά θεωρείται δύσκολος.

○ ΧΑΜΑΙΡΩΠΑΣ

Επιστημονικό Όνομα: Chamaerops Humilis

Είδη Και Ποικιλίες:

Ύψος: 3-5 Μέτρα

Πλάτος: 3-5 Μέτρα

Φύλλα: Πράσινα Προς Ελαφρώς Ασημοπράσινα Φύλλα, Με Αγκαθωτούς Μίσχους Που Καταλήγουν Σε Βενταλοειδούς Ανάπτυξης Φυλλάρια

Άνθη: Κίτρινα Άνθη Το Καλοκαίρι

Εποχή Άνθισης: Από Μάρτιο Έως Ιούνιο

Καρπός: Καφέ Χρώματος Καρπούς Το Φθινόπωρο

Ταχύτητα Αναπτύξεως: Αργή Ανάπτυξη

Καλλιέργεια: Αναπτύσσεται Σε Ξηρά Εδάφη Με Αλκαλικό Ph Εδάφους, Και Έχει Μεγάλες Απαιτήσεις Σε Ήλιο Αλλά Και Σε Νερό. Αντέχει Σε Χαμηλές Θερμοκρασίες Έως Και -20ος, Αλλά Παρ' Όλα Αυτά Απαιτεί Την Προστασία Του Από Ισχυρούς Παγετούς

Κλαύδεμα: Δεν Χρειάζεται

Πολλαπλασιασμός: Με Σπόρο

Ασθένειες: Δεν Αντιμετωπίζει Πρόβλημα Με Εχθρούς Κι Ασθένειες

ο ΔΑΦΝΗ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

Επιστημονικό Όνομα: *Laurus Nobilis*

Είδη Και Ποικιλίες: 2500 Είδη Των Τροπικών Και Υποτροπικών Περιοχών, *Laurus* Ταξινομούνται Μόνο Τρία Είδη Δαφνών, Το *L. Azorica*, *L. Novocanariensis* Και Το *L. Nobilis*

Ύψος: 10-15 Μέτρα

Πλάτος: 1-2 Μέτρα

Σχήμα: Στενό Κυλινδρικό

Φύλλα: Λογχοειδή, Οξύληκτα, Σκούρου Πράσινου Χρώματος

Άνθη: Τα Άνθη Του Αναπτύσσονται Ξεχωριστά Σε «Αρσενικά» Και «Θηλυκά» Φυτά

Εποχή Άνθισης: Άνοιξη Κατά Τον Απρίλιο – Μάιο

Καρπός: Δρύπη

Ταχύτητα Αναπτύξεως: Ορθόκλαδη Ανάπτυξη, Με Γρήγορο Ρυθμό

Καλλιέργεια: Πολύ Ανθεκτικό Φυτό Τόσο Στις Υψηλές Όσο Και Στις Χαμηλές Θερμοκρασίες,

Κλαύδεμα: Την Άνοιξη Μετά Την Ανθοφορία Και Το Φθινόπωρο Για Σχήμα Και Διατήρηση Μεγέθους

Πολλαπλασιασμός: Με Σπόρο, Με Εναέριες Καταβολάδες Και Με Νέα Μέθοδο Υδρονέφωσης

Ασθένειες: Κοκκοειδή Και Από Διάφορα Έντομα Κήπου

ο ΠΛΑΤΑΝΟΣ

Επιστημονικό όνομα: *Platanusorientalis*

Είδη και ποικιλίες: Γένος που περιλαμβάνει γύρω στα 10 είδη μεγάλων, μακρόβιων και φυλλοβόλων δένδρων

Ύψος: 20-50 m

Πλάτος: 10-20 m

Σχήμα φυτού: Σφαιρικό

Φύλλα: Ανοιχτοπράσινα, δερματώδη, παλαμοειδή φύλλα, υποδιαιρούνται σε 3 ή 5 ευδιάκριτους λοβούς και θυμίζουν τα φύλλα του σφένδαμου.

Άνθη: «Αρσενικά» και «θηλυκά» άνθη εμφανίζονται πάνω στο ίδιο δέντρο ενωμένα σε σφαιρικά «κεφάλια» με μακρύ ποδίσκο, αλλά είναι μικρά και τελείως ασήμαντα.

Φυτό: Φυλλοβόλο δέντρο

Εποχή άνθησης: Από Απρίλιο έως Μάιο

Εύρος άνθησης: 30-40 μέρες

Καρπός: Μικρά αχάινια ενωμένα σε χαρακτηριστικές σφαιρικές ταξικαρπίες, κάπως αγκαθωτές και εφοδιασμένες με μακρύ ποδίσκο. Ωριμάζουν κατά το φθινόπωρο και μπορούν να μείνουν πάνω στο δέντρο ολόκληρη τη χειμερινή περίοδο.

Ταχύτητα ανάπτυξης: Γρήγορη

Καλλιέργεια: Ευδοκίμει σε όλα τα είδη εδάφους. Προτιμάει όμως τα γόνιμα, βαθιά, παχιά, όχι πετρώδη, υγρά και πλούσια σε θρεπτικά συστατικά εδάφη που όμως δεν κατακρατούν το νερό όπως στις όχθες των ποταμών ή των ρυακιών.

Κλαύδεμα: Αντέχει ακόμα και τα πιο «αυστηρά» κλαδέματα που πρέπει να γίνονται από τον Νοέμβριο μέχρι τον Φεβρουάριο.

Πολλαπλασιασμός: Με σπόρο ή με μοσχεύματα.

○ ΚΕΔΡΟΣ

Επιστημονικό Όνομα: *Cedrus Deodara*

Είδη Και Ποικιλίες: Κέδρος Της Κύπρου, Κέδρος Της Κρήτης, Κέδρος Των Ιμαλαΐων, Κέδρος Του Λιβάνου, Κέδρος Του Άτλαντα

Ύψος: >20 Μέτρα

Πλάτος: 10 Μέτρα

Σχήμα: Μεγάλο Μέγεθος Του Κορμού Του Και Την Ογκώδη Και Ακανόνιστη Κόμη Των Κλαδιών Του

Φύλλα: Βελονοειδή, Με Μήκος Μεγαλύτερο Από Των Άλλων Κέδρων, Που Σε Νεαρή Ηλικία Έχουν Γκριζογάλανο Χρώμα Και Σταδιακά Γίνονται Σκουροπράσινα

Άνθη: Θηλυκοί Κώνοι Του Κέδρου Έχουν Πράσινο Ή Πορφυρό Χρώμα

Εποχή Άνθισης: -

Καρπός: Σφαιρικό

Ταχύτητα Αναπτύξεως: Γρήγορη Ανάπτυξη

Καλλιέργεια: Προτιμά Εδάφη Όξινα, Βαθιά, Και Πολύ Καλά Στραγγιζόμενα

Κλάδεμα: Διαμόρφωσης Γιατί Είναι Απαραίτητο Να Διατηρηθεί Ένας Μόνο Κύριος Βλαστός

Πολλαπλασιασμός: Με Σπόρο

ο ΣΦΕΝΔΑΜΟΣ

Επιστημονικό Όνομα: Acer Negundo

Είδη Και Ποικιλίες:

Ύψος: Έως 20 Μέτρα

Πλάτος: 10 Μέτρα

Σχήμα: Κόμης Σφαιρικό

Φύλλα: Κόκκινα, Πράσινα-Ροζ, Κίτρινα-Πράσινα Ή Λευκοπράσινα, Ανάλογα Με Την Ποικιλία, Πριονωτά Ή Λοβωτά, Μήκους 5-10 Cm Και Πλάτους 3-7 Cm, Χρώματος Ανοιχτό Πράσινο Στην Πάνω Επιφάνειά Τους

Άνθη: -

Εποχή Άνθισης: Νωρίς Την Άνοιξη Πριν Από Την Ανάπτυξη Του Φυλλώματος

Καρπός: Έχει Δυο Φύλλα Με Δύο Πυρήνες Στο Μέσο Και Μοιάζει Με Έντομο Με Δυο Μεγάλα Φτερά

Ταχύτητα Αναπτύξεως: Γρήγορη Ανάπτυξη

Καλλιέργεια: Πολύ Ανθεκτικό Στο Ψύχος Και Τους Ανέμους, Προτιμά Εδάφη Γόνιμα Και Ελαφρά Όξινα

Κλαύδεμα: Για Να Του Δώσουμε Το Σχήμα Που Θέλουμε Στις Αρχές Της Άνοιξης, Αφού Βγάλει Φύλλα, Κάνουμε Ένα Συμπληρωματικό Κλάδεμα Προκειμένου Να Απομακρύνουμε Τα Ξερά Κλαδιά

Πολλαπλασιασμός: Με Σπόρο

Ασθένειες: Προσβάλλεται Συχνά Από Μύκητες, Ορισμένοι Εκ Των Οποίων Μπορούν Να Προκαλέσουν Ακόμα Και Τον Θάνατο Του Φυτού

ο ΛΙΓΟΥΣΤΡΟ

Επιστημονικό Όνομα: Ligustrum

Είδη Και Ποικιλίες: Περίπου 40 Είδη, (Πχ. Ligustrum Amurense - Λιγούστρο Του Αμούρ, Ligustrum Iboya - Λιγούστρο Το Ιμπότα, Ligustrum Japonicum - Λιγούστρο Το Ιαπωνικό)

Ύψος: 6 Μέτρα

Πλάτος: Μικρότερο Από Το Ύψος

Σχήμα: Δέντρα Μικρού Ή Μεσαίου Μεγέθους

Φύλλα: Απλά, Επιμήκη Ή Οβάλ Και Έχουν Αντίθετη Φυλλοταξία

Άνθη: Λευκά Άνθη Τους Σχηματίζουν Κωνικές Ταξιανθίες, Αποτελούνται Από Τέσσερα Πέταλα Ενωμένα Στο Βασικό Τους Μισό

Εποχή Άνθισης: Άνοιξη Και Το Καλοκαίρι

Καρπός: Μικρά Κηρώδη Μπλε Και Μαύρα Μούρα

Ταχύτητα Αναπτύξεως: Ταχεία Ανάπτυξη Όταν Αρδεύεται Κανονικά

Καλλιέργεια: Ημισκιάφυτα Και Φωτόφυτα Και Αναπτύσσονται Σε Καλά Στραγγιζόμενα Εδάφη

Κλαύδεμα: Τακτικό Κλάδεμα Διαμόρφωση Σχημάτων Και Δενδριλίων

Πολλαπλασιασμός: Με Σπόρο

Ασθένειες: Μοναδικός Θάμνος Που Δεν Αρρωσταίνει Από Μυκητολογικές Ασθένειες Και Δεν Προσβάλλεται Από Διάφορους Εχθρούς (Έντομα)

ο ΡΟΔΙΑ ΚΑΛΛΩΠΙΣΤΙΚΗ

Επιστημονικό Όνομα: Punica Granatum

Είδη Και Ποικιλίες: Ανάλογα Με Τη Περιεκτικότητα Τους Σε Οξέα Οι Ποικιλίες Διακρίνονται Σε Γλυκές, Ημίγλυκες Και Όξινες

Ύψος: 0.3-1 Μέτρα

Πλάτος: 1/2 Του Ύψους

Σχήμα: Σφαιρικό Με Πυκνές Διακλαδώσεις

Φύλλα: Μικρά, Ανοιχτοπράσινα, Γυαλιστερά, Μακρόστενα

Άνθη: Πορτοκαλί

Εποχή Άνθισης: Από Τον Μάιο Έως Τον Σεπτέμβριο

Καρπός: Μικρό Μέγεθος, Πορφυρό Χρώμα

Ταχύτητα Αναπτύξεως: Γρήγορη Ανάπτυξη

Καλλιέργεια: Προτιμά Ηλιόλουστες Θέσεις Φύτευσης, Αλλά Αντέχει Και Στην Ημισκιά

Κλαύδεμα: Με Κατάλληλο Κλάδεμα Μπορεί Να Διαμορφωθεί Σε Μικρό Δεντράκι Και Θεωρείται Ιδανικό Φυτό Για Μπονσάι

Πολλαπλασιασμός: Με Χειμερινά Μοσχεύματα

Ασθένειες: Σκληρωτίνια, Aspergillus Castaros

ο ΑΓΓΕΛΙΚΗ

Επιστημονικό Όνομα: *Pittosporum Tobira*

Είδη Και Ποικιλίες: 200 Είδη Ανθοφόρων Φυτών Της Οικογενείας Των Pittosporaceae
Pittosporum Eugenioides, *Pittosporum Tenuifolium*, *Pittosporum Undulatum*

Ύψος: 4 Μέτρα

Πλάτος: 1,5-3 Μέτρα

Σχήμα: Θάμνος, Πολυετής

Φύλλα: Στιλπνά Και Δερματώδη

Άνθη: Λευκά Ή Κιτρινωπά Με Ωραίο Άρωμα Που Θυμίζει Αυτό Της Πορτοκαλιάς

Εποχή Άνθισης: Απρίλιο Έως Ιούνιο

Καρπός: Σκληρός Μικρός Και Στρογγυλός Πράσινου Χρώματος

Ταχύτητα Αναπτύξεως: Αργή Ανάπτυξη

Καλλιέργεια: Ανθεκτικό Φυτό Και Δεν Χρειάζεται Ιδιαίτερες Περιποιήσεις

Κλάδεμα: Δύο Φορές Τον Χρόνο (Απρίλιο Και Ιούνιο)

Πολλαπλασιασμός: Με Σπόρο Και Μοσχεύματα

Ασθένειες: Κοκκοειδή Αλλά Σπάνια Προσβάλλεται Από Άλλους Εχθρούς Ή Ασθένειες

○ ΒΙΒΟΥΡΝΟ ΑΕΙΘΑΛΕΣ

Επιστημονικό Όνομα: Viburnum Tinus

Είδη Και Ποικιλίες: 120 Είδη

Ύψος: 2-3 Μέτρα

Πλάτος: 2-3 Μέτρα

Σχήμα: Σφαιρικός Θάμνος

Φύλλα: Μεγάλα Σκουροπράσινα, Οδοντωτά Στην Περίμετρό Τους

Άνθη: Άνθη Ροζ-Λευκά Σε Επάκριες Ταξιανθίες

Εποχή Άνθισης: Από Δεκέμβριο Έως Μάιο

Καρπός: Μικροί Και Μαύροι

Ταχύτητα Αναπτύξεως: Πολύ Γρήγορη

Καλλιέργεια: Ανθεκτικό Σε Ξηροθερμικές Συνθήκες, Στο Ψύχος Και Στα Ασβεστούχα Εδάφη

Κλαύδεμα: Κλάδεμα Διαμόρφωσης Σε Οποιοδήποτε Σχήμα

Πολλαπλασιασμός: Με Νεαρούς Βλαστούς Και Φυλλοφόρα Μοσχεύματα

Ασθένειες: Δεν Αντιμετωπίζει Ιδιαίτερα Προβλήματα. Μερικές Φορές , Μπορεί Να Έχουμε Προσβολή Από Μελίγκρα Στην Νεαρή Του Βλάστηση

ο ΠΙΚΡΟΔΑΦΝΗ

Επιστημονικό Όνομα: Nerium Oleander

Είδη Και Ποικιλίες: Μόνο 2-3 Καλλωπιστικά, Θαμνώδη, Έχουν Δημιουργηθεί Πολλές Ποικιλίες Με Άνθη Διαφόρων Χρωματισμών Και Κατασκευής

Ύψος: 5 Μέτρα

Πλάτος: 2/3 Του Ύψους

Σχήμα: Όρθιας, Ζωηρής Και Πυκνής Βλαστήσεως, Σχήματος Ανεστραμμένου Κώνου Έως Κυπελλοειδούς

Φύλλα: Λογχοειδή, Δερματώδη, Επιμήκη, Στενά

Άνθη: Μονά Ροζ-Κόκκινα, Υπάρχουν Και Ποικιλίες Με Άσπρα, Κίτρινα, Μωβ Και Διπλά Άνθη

Εποχή Άνθισης: Ιούνιο-Σεπτέμβριο

Καρπός: Χεδροπόμορφος Θύλακας Με Πολλά Σπέρματα

Ταχύτητα Αναπτύξεως: Κανονική Ανάπτυξη

Καλλιέργεια: Μεγαλώνει Σε Ηλιόλουστα Μέρη Με Υγρό Υπόστρωμα, Όπως Οι Όχθες Ποταμών Σε Χαμηλό Υψόμετρο, Αντέχει Επίσης Τα Ελαφρώς Υφάλμυρα Εδάφη

Κλαύδεμα: Για Διαμόρφωση

Πολλαπλασιασμός: Με Σπόρο Και Φυλλοφόρα Μοσχεύματα

Ασθένειες: Κοκκοειδή Και Καρκίνωση

ο ΣΥΚΙΑ

Επιστημονικό Όνομα: *Ficus carica*

Είδη και ποικιλίες: Τα είδη και τα άνθη διαφοροποιούνται σημαντικά στους βασικούς τύπους δέντρου της συκιάς όπως 1) άγρια συκιά και 2) η θηλυκή. Περιλαμβάνει 60 γένη και πάνω από 2.000 είδη δένδρων, θάμνων, αναρριχώμενων και ποωδών φυτών.

Ύψος: 2-5 μέτρα

Φύλλα: Απλά, μεγάλα, παχιά, τρίλοβα έως πεντάλοβα, μακρόμισχα και φέρουν ένα λεπτό χνούδι στην κάτω επιφάνεια.

Άνθη: Δεν έχουν άνθη

Καρπός: Έχει σχήμα σφαιρικό ή αχλαδόμορφο, είναι πράσινο-μωβ εξωτερικά ανάλογα με την ποικιλία είναι το χρώμα.

ο ΜΥΡΤΙΑ

Επιστημονικό Όνομα: *Myrtus communis*

Είδη και Ποικιλίες: Στο γένος *Myrtus* κατατάσσονται περίπου 75 είδη, με πιο γνωστό την Μυρτιά.

Ύψος: 1,5-2,5 μέτρα, φτάνει και έως 5 μέτρα.

Σχήμα: Σχεδόν στρογγυλό

Φύλλα: Μικρά, γυαλιστερά και αρωματικά.

Άνθη: Λευκά, μικρά με μακρύ μίσχο και αρωματικά.

Εποχή άνθισης: Όλο το καλοκαίρι, από τον Ιούνιο μέχρι τον Αύγουστο.

Καρπός: Ράγες με αρχικά άσπρο και στη συνέχεια μαυροκόκκινο χρώμα και παραμένουν στα κλαδιά το Φθινόπωρο και το Χειμώνα.

○ ΚΑΤΑΛΙΠΗ

Επιστημονικό Όνομα: Catalpa

Είδη και Ποικιλίες: Προέρχεται από θερμές εύκρατες και υποτροπικές περιοχές της Βόρειας Αμερικής της Καραϊβικής και της Ανατολικής Ασίας.

Ύψος: 12-18 μέτρα.

Πλάτος: 6-12 μέτρα.

Φύλλα: Μεγάλα, σαν καρδιά έως τρία λυσσάρια.

Άνθη: Λευκά ή κίτρινα.

ο ΠΕΥΚΟ ΚΟΙΝΟ

Επιστημονικό Όνομα: Pinus

Είδη και ποικιλίες: Περίπου 90 είδη ανά τον κόσμο.

Ύψος: 3-80 μέτρα

Σχήμα: Στενό κωνικό.

Φύλλα: Βελονοειδή και η τριβή ή το σπάσιμο τους προκαλεί την έκλυση του χαρακτηριστικού αρώματος της λεμονιάς.

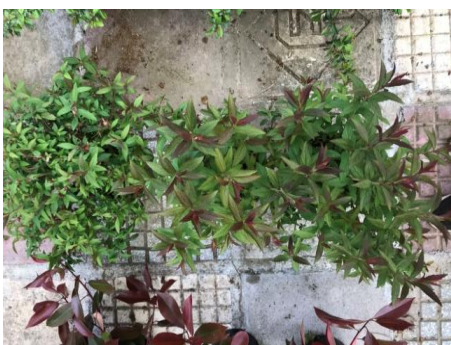
Καρπός: Σαν κώνος, σφαιρικού σχήματος, διαμέτρου 2,5-4 εκατοστά.

Πολλαπλασιασμός: Με μοσχεύματα ημίσκληρου ξύλου.

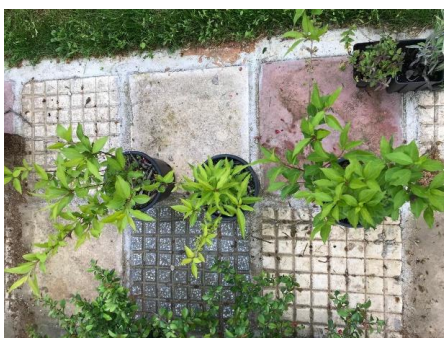
10.2 ΦΥΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΣΤΕΘΗΚΑΝ

Τα φυτά που προσθέσαμε στον χώρο που μας παραχωρήθηκε είναι:

- Ασφάκα
- Φασκόμηλο
- Έρρικα
- Αγγελική μικρόφυλλη
- Καλλωπιστική ρίγανη
- Χαμαικυπάρισο
- Σπειραία (βλ. Εικ.135)
- Φορσύθια (βλ. Εικ.136)
- Ιαπωνική Κυδωνιά (βλ. Εικ.137)
- Φωτίνια (βλ. Εικ.138)
- Λεβάντα(βλ. Εικ.138)
- Θυμάρι (βλ. Εικ.140)
- Δενδρολίβανο (βλ. Εικ.141)

Εικ.135 Σπειραία (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.136 Φορσύθια (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.137 Ιαπωνική Κυδωνιά (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.138 Φωτίνια (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.139,140,141 Λεβάντα, Θυμάρι και Δεντρολίβανο (Πηγή Α.Θ.)

10.2.1 ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΦΥΤΩΝ

Τα φυτά που αναφέρθηκαν στο προηγούμενο κεφάλαιο φυτεύτηκαν στα παρτέρια που ανανεώσαμε και τα λάστιχα. Πρώτα έγινε η επιλογή των θέσεων που θα φυτευτούν τα φυτά. Μετά έγινε η προσθήκη χώματος στα λάστιχα και τοποθέτηση. Τέλος, πότισμα των φυτών. (Βλ. Εικ.142, 143, 144,145,146,147,148,149).

Εικ.142 Επιλογή των θέσεων (Πηγή Α.Τ.)

Εικ.143 Επιλογή των θέσεων (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.144 Προσθήκη χώματος (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.145 Τοποθέτηση αρωματικών (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.146 Τοποθέτηση φυτών (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.147 Πότισμα (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.148 Τοποθέτηση φυτών (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.149 Τοποθέτηση φυτών (Πηγή Α.Θ.)

10.2.2 ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΤΙΚΑ ΚΑΘΕ ΦΥΤΟΥ

ο ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΙΚΡΟΦΥΛΛΗ

Επιστημονικό Όνομα: *Pittosporum Tobira*

Είδη Και Ποικιλίες: 200 Είδη Ανθοφόρων Φυτών Της Οικογενείας Των Pittosporaceae
Pittosporum Eugenioides, *Pittosporum Tenuifolium*, *Pittosporum Undulatum*

Ύψος: 4 Μέτρα

Πλάτος: 1,5-3 Μέτρα

Σχήμα: Θάμνος, Πολυετής

Φύλλα: Στιλπνά Και Δερματώδη

Άνθη: Λευκά Ή Κιτρινωπά Με Ωραίο Άρωμα Που Θυμίζει Αυτό Της Πορτοκαλιάς

Εποχή Άνθισης: Απρίλιο Έως Ιούνιο

Καρπός: Σκληρός Μικρός Και Στρογγυλός Πράσινου Χρώματος

Ταχύτητα Αναπτύξεως: Αργή Ανάπτυξη

Καλλιέργεια: Ανθεκτικό Φυτό Και Δεν Χρειάζεται Ιδιαίτερες Περιποιήσεις

Κλάδεμα: Δύο Φορές Τον Χρόνο (Απρίλιο Και Ιούνιο)

Πολλαπλασιασμός: Με Σπόρο Και Μοσχεύματα

Ασθένειες: Κοκκοειδή Αλλά Σπάνια Προσβάλλεται Από Άλλους Εχθρούς Ή Ασθένειες

○ ΣΠΕΙΡΑΙΑ

Επιστημονικό Όνομα: *Spiraea Media*

Είδη Και Ποικιλίες: 80 Είδη Και Πολλές Ποικιλίες

Ύψος: 1-2 Μέτρα

Πλάτος: 1-2 Μέτρα

Σχήμα: Σφαιρικό Λόγω Της Πυκνής Και Λεπτόκλαδης/Κρεμόκλαδης Βλαστήσεως

Φύλλα: Απλά, Ωοειδή Έως Σφαιρικά, Βραχύμισχα, Οδοντωτά Ή Ελαφρώς Έλλοβα

Άνθη: Λευκά, Απλά Ή Διπλά

Εποχή Άνθισης: Απρίλιο- Μάιο

Ταχύτητα Αναπτύξεως: Κανονική Ανάπτυξη

Καλλιέργεια: Σε Όλα Σχεδόν Τα Εδάφη Με Ph 6.0-8.0, Δεν Έχει Ιδιαίτερες

Απαιτήσεις Αρκεί Να Αρδεύεται Κανονικά

Κλάδεμα: Δεν Έχει Ανάγκη Κλαδεύματος

Πολλαπλασιασμός: Με Χειμερινά Μοσχεύματα

ο ΦΟΡΣΥΘΙΑ

Επιστημονικό Όνομα: Forsythia Suspensa, F. Viridissima, F. Intermedia

Είδη Και Ποικιλίες: 6 Μόνο Είδη Φυλλοβόλων Θάμνων

Ύψος: 2-3 Μέτρα

Πλάτος: Περίπου Ίδιο Με Το Ύψος

Σχήμα: Forsythia Suspense Κρεμοκλαδής, F. Viridissima Ορθόκλαδος Και F. Intermedia Ενδιάμεσος Τύπος, Γενικά Ανεστραμμένου Κώνου

Φύλλα: Απλά, Αντίθετα, Επιμήκη Ή Ωοειδή, Οδοντωτά Και Πράσινα Μέχρι Νοέμβριο

Άνθη: Απλά, Ζωηρό Κίτρινο Χρώμα, Τετραπέταλα

Εποχή Άνθισης: Μάρτιο- Απρίλιο

Καρπός: Κάψα Διαρρηκτή, Δίχωρος

Ταχύτητα Αναπτύξεως: Ταχεία Ανάπτυξη

Καλλιέργεια: Ευδοκίμει Σε Όλα Τα Εδάφη Και Δεν Έχει Ιδιαίτερες Απαιτήσεις, Αρκεί Να Αρδεύεται Κανονικά

Κλάδεμα: Μετά Την Άνθιση

Πολλαπλασιασμός: Με Χειμερινά Μοσχεύματα Ή Σκληρού Ξύλου

Ασθένειες: Πάνια Επηρεάζεται Από Τυχόν Έντομα Ή Ασθένειες, Το Θάμνο Περιλαμβάνουν Το Τετράστιχο Bug , Που Ονομάζεται Έτσι Επειδή Έχει Μαύρες Και Κίτρινες Ή Πράσινες Ρίγες

ο ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΚΥΔΩΝΙΑ

Επιστημονικό Όνομα: *Cydonia Oblonga*

Είδη Και Ποικιλίες: Τα Μηλοκύδωνα Ή Ψωμοκύδωνα, Η Πορτογαλική Και Η Μαμούθ, Με Πολύ Μεγάλο Καρπό

Ύψος: 3-4 Μέτρα

Πλάτος: 3-4 Μέτρα

Σχήμα: Κυπελλοειδές Ή Και Σφαιρικό

Φύλλα: Μεγάλα, Απλά Και Δερματώδη Με Πολλές Τρίχες

Άνθη: Μεγάλα Λευκά Ή Ρόδινα, Τα Οποία Είναι Μονήρη, Με Πέντε Πέταλα

Εποχή Άνθισης: Ιανουάριο- Απρίλιο

Καρπός: Ο Κυδώνι, Έχει Χρώμα Κίτρινο Προς Το Χρυσό, Όταν Είναι Ώριμο Και Έχει Σχήμα Ακανόνιστο (Αχλαδιού)

Ταχύτητα Αναπτύξεως: Κανονική Ανάπτυξη

Καλλιέργεια: Προτιμά Τα Πηλοαμμώδη Εδάφη, Όπως Επίσης Και Τα Υγρά, Αρκεί Να Στραγγίζονται Καλά

Κλάδεμα: Έχει Σκοπό Τη Δημιουργία Του Σκελετού Του Φυτού Κατά Το Κυπελλοειδές Σύστημα

Πολλαπλασιασμός: Με Χειμερινά Μοσχεύματα

Ασθένειες: Μονίλια, Ωίδιο, Σκληρωτίνια

ο ΦΩΤΙΝΙΑ

Επιστημονικό Όνομα: Photinia Sp.

Είδη Και Ποικιλίες: 30 Είδη Περίπου

Ύψος: 3-4 Μέτρα

Πλάτος: Μικρότερο Από Το Ύψος

Σχήμα: Κυπελλοειδές

Φύλλα: Ευμεγέθη, Στυλπνά, Ζωηρό Πράσινο Χρώμα, Δερματώδη, Λεπτοφυώς Πριονωτά

Άνθη: Άφθονα, Λεπτά, Λευκά Με Ελαφρά Ρόδινη Απόχρωση

Εποχή Άνθισης: Από Τον Μάρτιο Μέχρι Απρίλιο

Καρπός: Ερυθρομελανός, Σφαιρικός, 6 Χιλιοστά Με 1-4σπέρματα

Ταχύτητα Αναπτύξεως: Κανονική Ανάπτυξη

Καλλιέργεια: Σε Ηλιόλουστα Μέρη, Ανθεκτικό Φυτό Στο Κρύο Έως Τους – 10° C Αλλά Και Στην Ζέστη, Υπό Την Προϋπόθεση Ότι Δεν Μένει Απότιστη.

Κλάδεμα: Διαμόρφωσης

Πολλαπλασιασμός: Με Σπόρο Και Με Φυλλοφόρα Μοσχεύματα

Ασθένειες: Δεν Έχει Ιδιαίτερους Εχθρούς Όμως Μπορεί Να Προσβληθεί Από Κοκκοειδή, Κολεόπτερα Και Βοτρύτη

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11^ο

ΤΕΛΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

11.1 ΦΥΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΑ ΤΕΛΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ

Παρακάτω ακολουθεί σε φωτογραφικό υλικό οι εργασίες που έγιναν στον χώρο που μας παραχωρήθηκε για την ολοκλήρωση της πτυχιακής εργασίας που αναλάβαμε. (Βλ. Εικ.150,151,152,153,154,155,156,157)

Εικ.150 Τελική θέση των λάστιχων στον χώρο (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.151 Τελικό αποτέλεσμα του καθιστικού (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.152 Τελικό αποτέλεσμα του πρώτου βραχόκηπου (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.153 Τελικό αποτέλεσμα του δεύτερου βραχόκηπου (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.154 Τελικό αποτέλεσμα των παρτεριών (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.155 Τελικό αποτέλεσμα των ελαστικών (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.156 Τελικό αποτέλεσμα των αρωματικών (Πηγή Α.Θ.)

Εικ.157 Τοποθέτηση ταμπέλας της πτυχιακής μας (Πηγή Τ.Β.)

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Με το θέμα αυτό που μας δόθηκε και ασχοληθήκαμε όσο αφορά την πτυχιακή μας εργασία προσκομίσαμε κάποιες επιπλέον γνώσεις, πέρα από τα τυπικά εξάμηνα που διδαχθήκαμε, που θα μας βοηθήσουν στην εργασιακή αποκατάσταση και στην εξέλιξη του επαγγέλματος του Τεχνολόγου Γεωπόνου.

Επιπλέον, η διαδικασία πραγματοποίησης του τελικού και επιθυμητού αποτελέσματος μας βοήθησε να παρακολουθήσουμε και συμμετάσχουμε σε κάθε φάση δημιουργίας ενός κήπου, από τα πρώτα βήματα του καθαρισμού του χώρου μέχρι και την τοποθέτηση των φυτών.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Ως φοιτητές στη κατεύθυνση της Φυτικής Παραγωγής του τμήματος Τεχνολόγων Γεωπόνων έχουμε να προτείνουμε ,από αυτή την εμπειρία που ζήσαμε, τον συγκεκριμένο κλάδο και σαν «διαφυγή» δημιουργίας αλλά και ως ένα επάγγελμα με μεγάλη κερδοφορία, εφόσον και αν μοχθήσεις και παλέψεις για το καλύτερο δυνατό.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Τάσιος Γ. Β., 2004, Εργαστηριακές Ασκήσεις Ανθοκομίας, Εκδόσεις ΑΤΕΙ Θεσσαλονίκης.
- Καταραζής Ν., 2004, Ανθοκομία, Τόμοι 20, Εκδόσεις Γραφικές Τέχνες ΑΦΟΙ ΡΟΗ Α.Ε., Αθήνα.
- <http://digilib.teiimt.gr/jspui/bitstream/123456789/3831/1/072011Z01Z0010.pdf>